

עבודה באזרחות

נושא : גל ההצתות

מגישים : אייל שכטר, לירן ווקס, גפן שחר, ניב וולק.

לכבוד : דניאל אורלי

תוכן עיניים:

3	מבוא
5	סקירה ספרותית.....
12	רפלקציות.....
20	בדיקת הבעיה הרזרחית.....
22	הצגת ממצאים.....
32	דיון והסקת מסקנות
35	תוצר.....
37	ריפלקציות.....
44	בביוגרפיה.....
45	נספחים.....

תקציר סיפור המסגרת: גל של הצתות מכוונות ברחבי הארץ.

בחרנו בנושא ההצתות. תופעת ההצתות המכונה "גל ההצתות", התרחשה בשטחים נרחבים ומפוזרים מדינת ישראל, בתאריכים 22.11.16- 26.11.16. בתקופה זו הרשות הארצית לכבאות והצלה טיפלה ביותר מ-1,700 שריפות בשטחים פתוחים שבערו באזורים שונים ברחבי ישראל, ובשריפות בשטח אורבני החשד הוא כי לפחות בחלקן מדובר בתוצאה של הצתה מכוונת. שריפות גדולות במיוחד בערו בחיפה, שבה היו כמה מוקדי בעירה בתוך העיר, בזכרון יעקב, בגוש טלמונים, בהרי ירושלים ואחרים. עשרות אלפים פונו מבתיהם, רבים איבדו את רכושם, והמשטרה חוקרת השאלה- האם המניע לאומני?

הצגת הבעיה האזרחית:

התופעה החלה על רקע רוחות חזקות וכמה תקריות שבהן היתה לכאורה רשלנות של עובדים ומטיילים, אולם נראה שבשלב מאוחר יותר הצטרפו לכך כמה מציתים. במערכת הביטחון סבורים שאין מדובר בפעולה מאורגנת, אלא ביוזמות מקומיות של אנשים. עלו חשדות כי מקור השריפה בהצתה על רקע לאומני.

החשד לגורם הלאומני נובע מהסכסוך היהודי-ערבי. זהו סכסוך בין יהודים תושבי מדינת ישראל, לבין ערבים-פלסטינים. הוא למעשה חלק מהסכסוך הערבי-ישראלי הרחב עוד יותר. סכסוך זה קיים שנים רבות, מלפני הקמתה של מדינת ישראל, עוד בתקופתה של האימפריה העות'מאנית ונמשך עד היום. זה עדין נושא מדובר, אקטואלי ורגיש בחברה הישראלית, המעסיק את האוכלוסייה בחיי היום יום. זהו סכסוך פוליטי על רקע השאיפה להגדרה עצמית בארץ ישראל של העם היהודי. הוא נובע מסילוק, עזיבה ובריחה מרצון של ערבים במלחמת העצמאות שלא זכו לחזור לשטחם. קיימת יריבות על שטחי ארץ ישראל, גבולות הקבע, מעמד הפליטים הפלסטינים, השליטה בירושלים, חלוקת משאבי המים בין הצדדים, ההתנחלויות הישראליות ביהודה ושומרון והסדרי הביטחון בין הצדדים.

כתוצאה ממצב זה, קיים שסע-פילוג באוכלוסייה בארץ. חוסר ההסכמה והעובדה שאין שיתוף פעולה בין שתי קבוצות גדולות ודומיננטיות בחברה גורם לכך שיש שנאה בין היהודים לערבים, כעס רב, המתבטא בדרך כלל בהפגנות אלימות. ככל הנראה אחת מההפגנות הללו הינה גל ההצתות.

יש חשד שהמציתים (פלסטינאים או ערביי ישראל) החלו את גל ההצתות כדי לאיים ולהפחיד את האוכלוסייה היהודית באזור. זהו מהלך הפגנתי לכך שהם לא מכירים במשטר הקיים, ואף מתנגדים לו. יש הסבורים שמטרתם הייתה לפגוע בחיים של בני אדם, בשטחים, לגרום נזק לרכוש, ולערער את סדר היום הקיים.

הנימוקים לבחירת הנושא:

בחרנו בנושא כי הוא אקטואלי ומדובר מאוד. בנוסף אנו גרים ליד מקומות בהם היו שריפות (חשד להצתות מכוונות) כמו צור נתן, נירית וכדומה. באותה תקופה אירחנו בני משפחה שגרים במקומות רחוקים וחברים וחברות קרובים שגרים בנירית. חשוב

לנו להבין את המניעים האידיאולוגיים להצתות, וכך נוכל לנתח את הנושא לעומק ואת השפעותיו על החברה.

קישור הסוגיה למושגים באזרחות :

כיוון שידוע כי חלק מהשרפות הן הצתות מכוונות, מדובר בעבריינות פלילית, וההנחה שמדובר בהצתות טרור, מקשרת את הסוגיה לעבריינות פלילית אידיאולוגית כלומר שמטרתה להשיג מטרות פוליטיות, מצד התושבים הערבים והפלסטינאים (וכמו כן חשד למתנחלים). כתוצאה מהתופעה רחבת הממדים, נפגעו בתים רבים, ורכוש רב נגזל מבעליו, כלומר יש פגיעה בסדר גודל עצום בזכות הבסיסית לקניין. יתרה מכך יערות וחורשות רבים נשרפו כליל. בנוסף, השריפות והעשן סיכנו חיי אדם ורבים פונו מבתיהם, כלומר הזכות לחיים, בטחון ושלמות הגוף.

ברק מאשים : נתניהו והשרים ניצלו גל השריפות להסתה נגד הערבים

ראש הממשלה לשעבר אהוד ברק תקף בחריפות את ראש הממשלה והשרים :
"האיום המרכזי על עתיד ישראל - ה'דיבוק' הלאומני של מנהיגי הימין ונתניהו
בראשם" • ליגלג על טרור ההצתות : "עוד מעט קט ולנגד עינינו יצמח 'איום' קיומי'
חדש של שריפת עם ישראל בתוך בתיו"

יוני גרין

כ"ז חשון התשע"ז / 28.11.2016 21:10

צילום Flash90 :

0 ראש הממשלה לשעבר, אהוד ברק, לא נרגע: באירוע השקת ספרו של אלוף
(במיל') שלמה גזית, הוא מתח ביקורת על התנהלות ראש הממשלה והשרים,
לקראת העלאת חוק ההסדרה להצבעה בקריאה ראשונה ואמר כי "הדיבוק
הלאומני של מנהיגי הימין ובראשם נתניהו – זהו האיום המרכזי היום על עתידה
של מדינת ישראל."

ברק הוסיף: "מנהיגי הימין בממשלה ובראשם נתניהו מפחדים. והפחד מעוור את
העין ונועל ומשתק את חרות המחשבה ואוטם את הלב – ומזין תחושת קורבן
שאיננה נגמרת."

ברק התייחס בנאומו גם לגל השריפות והאשים את נתניהו והשרים בניצול
השריפות כדי להסית נגד האוכלוסייה הערבית. "כשמתבוננים אל ההנהגה
הפוליטית רואים פופוליסטים, רואי שחור ולבן בלבד, בעיקר שחור, שרואים פה
דבר אחד, ורק דבר אחד : 'אינתיפאדת האש'..."

ברק ליגלג על טרור ההצתות : "עוד מעט קט ולנגד עינינו יצמח 'איום' קיומי' חדש
של שריפת עם ישראל בתוך בתיו שלו בלב ישראל."

לדברי ברק, "ברור ומוסכם על הכל שבמציתים ובמסיתים להצתה יש לטפל ביד ברזל... בכל חומרת הדין יש לנהוג במציתים ובמסיתים של השבוע, אך הם אינם מייצגים את ערביי ישראל או את העם הפלסטיני."

תיאור הידיעה החדשותית: הכתבה "ברק מאשים: נתניהו והשרים ניצלו גל השריפות להסתה נגד הערבים"¹ שפורסמה באתר "חרדים 10", נכתבה ע"י יוני גרין בתאריך 28.11.2016, מספרת על כך שראש הממשלה לשעבר, אהוד ברק תקף בחריפות את ראש הממשלה ביבי והשרים בניצול השריפות כדי להסית נגד האוכלוסייה הערבית, הוא ליגלג על המושג "טירור הצתות". בנוסף, הוא אומר שהמציתים והמסיתים לא מייצגים את ערביי ישראל והעם הפלסטינאי, ולכן אין לבצע הכללה.

צורת עיתונות: עיתונות מעורבת - תפקיד העיתונאי לנסות להשפיע על הנעשה במדינה, ולפיכך עבודתו העיתונאית צריכה לשקף את עמדותיו הפוליטיות ואת נטיותיו. הכותב מוסר מידע על ברק והאשמותיו כלפי ביבי ושרים נוספים. דבר זה עוזר לקורא לגבש עמדה ודעה פוליטית.

ציין: הזכות לכבוד

הצג: הזכות שלא להיות חשוף/ נתון ליחס משפיל/ יחס מזלזל / יחס מבזה/ ליחס פוגעני/ לטיפול או יחס אכזרי ובלתי אנושי. הזכות לחיות ללא חשיפה/ התערבות/ חדירה לחייו/ לגופו ולחפציו. הזכות שלא יפרסמו אודותיו/ אורחותיו / על דעותיו מידע שקרי שלילי.

הסבר: בכתבה ברק בעצם טוען שנתניהו והשרים האחרים פגעו בזכות לכבוד של ערביי ישראל, כיוון שהסיתו נגד הערבים "ברק התייחס בנאומו גם לגל השריפות והאשים את נתניהו והשרים בניצול השריפות כדי להסית נגד האוכלוסייה הערבית." בנוסף, הם מעודדים גזענות והכללה של כל הערבים כמציתים, דבר שאינו נכון, "יש לטפל ביד ברזל... בכל חומרת הדין יש לנהוג במציתים ובמסיתים של השבוע, אך הם אינם מייצגים את ערביי ישראל או את העם הפלסטיני."

קיימת בדבריהם של הנציגים בימין הפוליטי פגיעה מסוימת בכבוד של האוכלוסייה הערבית במדינה. הם למעשה פרסמו בתקשורת מידע שלילי שלא הוכחה נכונותו וגם פגעו בשם הטוב של האוכלוסייה הערבית כאשר הכלילו את כולם כמציתים ולא אנשים אינדיבידואליים. דבר זה הוא יחס פוגעני, משפיל ומבזה כלפי כלל האוכלוסייה הערבית.

1 גרין, יוני. ברק מאשים: נתניהו והשרים ניצלו גל השריפות להסתה נגד הערבים. "חרדים 10" (28.11.2016) <http://www.ch10.co.il/news/328168/#.WJblp28rKUk>

תפקיד התקשורת: **מתן במה** – כלי התקשורת השונים מאפשרים הצגת דעות מגוונות בתחומי חיים שונים, בין השאר במסגרת כתיבת טורים אישיים (פובליציסטיקה), "מכתבים למערכת" של קוראים, ראיונות, בלוגים ואף תגובות (טוקבקים) באתרי חדשות שונים. כפי שניתן לראות בכתבה, ברק מביע את דעתו על ההתנהלות של נתניהו ושרים נוספים בהקשר לגל השריפות.

סקירה ספרותית

עוד מלפני הקמת המדינה קיים סכסוך בין יהודי וערביי מדינת ישראל, אנו יכולים לראות זאת כמעט בכל מקום בחיי היום יום שלנו, בהפגנות, במעשי טרור משני הצדדים, בחדשות, באזורים במדינה בהם קיימת הפרדה, והצורך בשמירה של צהל על התנחלויות ויישובים מסוימים הגרים בהתנחלויות בקרבת עזה ויישובי ערבים שונים.

בעבודתנו בחרנו להתמקד בבעיית ההצתות שפגעה במקומות רבים במדינה וקיימת עוד היום כאשר יישובי עוטף עזה מוצתים כל יום בעקבות בלוני תבערה שיוצאים מעזה. הצתות אלו פוגעות בזכויות שונות כמו הזכות לחיים וביטחון, אנשים רבים נפגעים משאיפה רבה של עשן ובנוסף יש סכנה מתמדת שבלוני התבערה ייפגעו בבתי פרטיים, מטיילים ששהו ביערות השונים ברחבי הארץ או בחקלאים שעובדים בשדות. כמו כן קיים פגיעה בקנה מידה ענק בזכות לקניין, שדות רבים נפגעים מההצתות וכתוצאה מכך נפגעת הפרנסה של החקלאים באזור. המטרה של הצתות אלו הן פגיעה ביהודים ופריקת תסכול וכעס כתוצאה מהסכסוך המתמשך. בסקרה שלנו אנו נראה כיצד הבעיה הזו מתממשת.

בכתבה "אבא, איפה הזחל שלי?"² שנכתבה ע"י איתי גליקמן בתאריך 26.11.16 מעיתון "ידיעות אחרונות", מספרת על השריפה שפרצה בביתה של הילה גלבוע-בלכסן בת הארבע מחיפה. בכתבה רשום שבית משפחתה של הילה נשרף וניזוק קשות. בנות המשפחה איבדו את כל תכולתן חדריהן, והן עצובות על כך מאוד. מתואר כי הילה רוצה לקבל בחזרה את החפצים שלה (בדגש על בובת זחל שהיתה קשורה אליה).

בכתבה מתוארת פגיעה בזכות לקניין שאומרת שלכל אדם הזכות להחזיק ברכוש / בדבר שיש לו ערך כלכלי ולעשות בו כרצונו. אין לפגוע בקניינו של אדם (הן חומרי והן קנין רוחני).

ניתן לראות כי להילה ולבני משפחתה נפגעה הזכות לקניין. עקב גל השריפות והדלקה שפרצה בבתיהם בחיפה רכושם נפגע, כלומר הקניין החומרי. "ביתה של משפחת גלבוע-בלכסן נשרף", "הבית נפגע קשה ואת התשתיות ייקח כמה חודשים לסדר ולשקם". לחפציהם היה ערך כלכלי וגם ערך סנטימנטלי, "הילה ואחיותיה... איבדו ביום חמישי האחרון ברגע אחד את כל מה שהיה להן בחדרי הילדות בבית"... "הילה מתגעגעת לזחל הגדול ששמר עליה, רותם לבובות ולספרים ומעניין ללגו". כעת לא נשאר למשפחה כמעט רכוש מהבית, "ובני המשפחה יעשו את החודשים הקרובים בבתי מלון ובדירות שכורות". כלומר, הדלקה, שסביר להניח שנגרמה מהצתה מכוונת (לפי דוח גל השריפות), הייתה בדיעבד פעולה שפגעה בקניינם של בני המשפחה. כך נלקחה מהם הזכות להחזיק ברכוש.

בעיה זאת אפשר לראות גם בכתבה "מתחילת גל השריפות, 125 נפגעים טופלו" שנכתבה בתאריך 28.11.16 באתר "Hnn" ובה מפורטים נתונים מספריים על מספר הנפגעים מגל השריפות, "ופינו לבתי חולים 125 נפגעים, בהם 2 פצועים באורח קשה, 2 פצועים באורח בינוני ו-121 נפגעים שהוגדרו במצב קל", "פינו ממוקדי השריפות 65 נפגעי שאיפת עשן לבתי החולים, מתוכם : 1 במצב בינוני ו-64 פצועים במצב קל שנפגעו משאיפת עשן. עקב חשש לחייהם של קשישים וחולים, צוותי מגן דוד אדום פינו 44 חולים סיודיים ממרכז גריאטרי."

כתבה נוספת שפורסמה שנתיים אחר כך באתר מיינט בתאריך 13.7.18 מספרת על הנפגעים והקשיים שנוצרים בעקבות ההצתות של טרור העפופונים ביישובי עוטף עזה.

למעלה מ-100 ימים לאחר שהחל טרור העפיפונים המשוגרים משטח רצועת עזה מתפרסמים לראשונה נתוני זיהום האוויר בעקבות מאות השרפות שכבר כילו שטחים בהיקף של למעלה מ-30 אלף דונם. בנוסף לכך מדווחים תושבי עוטף עזה קשיי נשימה, תחושת צריבות בעיניים וחשיפה לחומרים מזהמים. בסורוקה ובמשרד להגנת הסביבה בוחנים את השפעת זיהום האוויר על התושבים.

יניב הגי, מזכיר קיבוץ בארי מספר: "בממוצע פורצות באזור 10 שריפות ביום. השריפות עללו גוררות אחריהן עשן כבד וסמך, זה מחייב אותנו להיות בבית, ולסגור חלונות ודלתות. זה לא נעים לראות את כול המשפחה מפויחת". נוסף על כך מצין הגי, שיגרת חייהם מופרת כול הזמן, שיגרה בה יוצאים מידי יום לאחר יום העבודה כ-30 איש מהקיבוץ במשמרות לסייע בכיבוי השרפות.

כמו כן ח"כ ילין (יש עתיד), תושב קיבוץ בארי, שיגר מכתב לשר להגנת הסביבה בו מסביר על ריבוי הפגיעות הגופניות של התושבים. בעקבות פנייתו של ח"כ ילין המשרד להגנת הסביבה הציב ניידת לניתור איכות האוויר בעוטף עזה שמטרתה למדוד את מזהמי האוויר כגון חלקיקים נשימים קטנים שהוכחו כמסרטנים, תחמוצות חנקן וכדומה. וכתוצאה ממעשה זה יוכלו תושבי עוטף עזה לקבל מידע בזמן אמת על איכות האוויר.

שני הכתבות האלו נכתבו בהפרש של שנתיים מה שמראה על כך שהמצב לא השתנה וכמה עמוק וחמור הסכסוך בין היהודים לערבים ושגם כעבור שנתיים לא מצליחים למצוא פתרון לסבל של האזרחים בכללי ותושבי עוטף עזה בפרט שסובלים מהשריפות.

שני הכתבות מדגישות את הפגיעה בזכות לחיים ובטחון.

הזכות לחיים וביטחון אומרת שאין לפגוע בחייו או בגופו של אדם/לכל אדם זכות לחיים ובטחון אישי. חובת המדינה להגן על כל בני האדם החיים בשטחה מפני פגיעה בחייהם ובגופם מפני אחרים. ההצתות וכתוצאה מכך הערבים שגורמים לכך פוגעים בזכות לחיים וביטחון בכך שבריאותם של אנשים רבים נפגעת, תושבי עוטף עזה חיים בפחד ושגרת חייהם מופרת. על מנת שמקרים אלו יפסקו יש צורך במציאת פתרון כנגד עפיפוני ובלוני התבערה ובנוסף יש צורך באכיפה וענישה מוגברת.

כמו כן ניתן לראות שהבעיה אותה הצגנו היא פשע על פי חוק:

1. חוק העונשין, סימן ט': היזק

סעיף 448: הצתה (תשכ"ו) (תיקון: תשמ"ח, תשנ"ה):

(א) המשלח אש במזיד בדבר לא לו, דינו - מאסר חמש עשרה שנים; עשה כן במטרה לפגוע בנכס של המדינה, בנכס המשמש את הציבור, באתר טבע, בצמחיה או בבטחת דרי הסביבה או במטרה לפגוע בבני אדם, דינו - מאסר עשרים שנים.³

סעיף 449: גרימת שריפה ברשלנות (תיקון: תשמ"ח)

הגורם ברשלנות לשריפת דבר לא לו, או הגורם ברשלנות סכנת שריפה לדבר לא לו, דינו - מאסר שלוש שנים.⁴ כלומר, סעיף 448 בחוק העונשין, קובע את סוג ורמת הענישה על עבירות הצתה מכוונת הקיימים בחוק:

- העונש העומד לאדם המקיים הצתה ברכוש אשר אינו שייך לו הוא 15 שנות מאסר.
- העונש העומד לאדם המקיים הצתה ברכוש השייך למדינה, בנכס המשמש את הציבור, באתר טבע, בצמחיה ואף במטרה לפגוע בבני אדם הוא 20 שנות מאסר.

על פי סעיף 449 בחוק העונשין:

- העונש העומד לאדם המקיים הצתה ברשלנות ולא מתוך כוונה תחילה הוא 3 שנות מאסר.

5

❖ הצעה לתיקון חוק העונשין בסעיף 448 (א)

על פי הצעת התיקון, העונש המינימאלי להצתת יערות במזיד (בכוונה) לא מוגדר בחוק הקיים, וכתוצאה מכך גזר דינם קל מאוד. התיקון קובע שהעונש המינימאלי להצתה הינו 5 שנות מאסר, וכך תיווצר הרתעה וימנעו ההצתות בעתיד. כפי שצינו גל ההצתות התרחש בשטחים נרחבים במדינת ישראל. במסגרתו הייתה פגיעה רבה ברכוש, בסביבה, ביערות, במבנים ואף בביטחון ושלמות הגוף של בני האדם שנכחו באזור. בנוסף הפינויים הרבים של אנשים מבתיים היוותה פגיעה חמורה בסדר היום הציבורי. כפי שניתן לראות החוק וההצעה לתיקונו מדגישים את התופעה העגומה והנרחבת של ההצתות המכוונות ברחבי מדינת ישראל לאור השנים. העובדה לכך שזהו נושא מדובר וקיימים חוקים לגביו מעידים על חשיבות הנושא ועל פגיעתו הרבה בציבור ובסביבה.

לסיכום

מתוך סקירת הספרות מצאנו כי בעיית ההצתות המתמשכים היא בעיה חמורה ונרחבת במדינה. למרות החוקים אשר אוסרים ואף מסבירים באפן ברור את העושים על הצתה תופעה זו אינה מצטמצמת ואף מתרחבת. מכך ניתן לראות שהמציתים אינם פוחדים מרשיות החוק ועל המדינה ובתי המשפט לאכוף את החוקים ולהחמיר את הענישה נגד המציתים בדרכים שונות, אולי כך נזכה לראות את מיגור הבעיה.

לפי הסקירה הספרותית שערכנו ניתן לגזור כי הבעיה האזרחית אותה הצגנו מקיימת פער בין הרצוי למצוי כאשר הרצוי הוא הפסקת ההצתות והסכמים לשלום והמצוי הוא מעשה טרור מרובם משני צידי המתרס ותחושת פחד מתמדת במיוחד לאו שגרים בקרבת ישובים ערביים.

רפלקציה לירן:

במהלך העבודה נפגשנו פעמיים שתי הפעמים היו אצל אייל, בתחילה היה לנו קשה לעבוד מכיוון שלאף אחד לא היה באמת כוח אך ברגע שהחלטנו שמתחילים לעבוד ברצינות הצלחנו להיות יעילים מאוד ולסיים את החלק שנפגשנו לעשות באופן מהיר ממה שציפינו. כמו כן הפגישות האלו גיבשו את החברות שלנו מה שעזר לעבודה במפגשים הבאים ובחיים מחוץ למסגרת בית ספר. במשימה הראשונה שהייתה בחירת הנושא התלבטנו רבות איזה נושא יכול גם לעניין אותנו וגם יהיה עדכני. לאחר התלבטויות רבות בין נושאים כמו חוק הלאום או האיסור על זוגות חד מיניים לאמץ ילדים, נעזרנו גם באחותו הגדולה של אייל והחלטנו לעשות את העבודה בנושא טרור הבלונים שמסעיר את המדינה בחודשים האחרונים ולקשר זאת גם לגל ההצתות שהיו לפני שנתיים, שאנו מכירים אותו מקרוב עקב ההצתות שהיו קרוב לאזור מגורינו לפני כשנתיים.

בפגישה הראשונה היו לנו טיפה קשיים להבין את העבודה ומה צריך לכתוב לכן היו מחלוקות בנוגע מה לכתוב ואיך זה אמור להיראות אך בסופו של דבר כל אחד התפשר קצת ושילבנו את הרעיונות של כולנו. במפגש השני בסיכום מאמרים וכתבות עקב אילוצי זמן של אחד מחברי הקבוצה החלטנו לחלק את העבודה לשני קבוצות כך שבכל קבוצה שניים מחפשים כתבה או מאמר ואז אחד יסכם את המאמר בעל פה והשני יכתוב וכך כל אחד יוכל גם להביע את הרעיונות שלו איזה חלקים חשוב לכתוב ואלו פחות. נוסף על כך היו טיפה מחלוקות בנוגע לאיזה מאמרים וכתבות כדאי לבחור מכיוון שלא כל חברי הקבוצה הסכימו שחלק מהכתבות התאימו לעבודה אך כאשר שאר חברי הקבוצה הסבירו את הקשר ולמה כן כדאי להשתמש בהם הגענו לפשרה.

בחלק הראשון של העבודה של תיאור הבעיה באופן כללי אני זה שכתב את זה אך אייל חשב שחלק גדול ממה שכתבתי היה לא רלוונטי אך ניסיתי להסביר לו למה צריך לרשום זאת התווכחנו קצת והוא ניסח את החלק הזה במילים שלו ולבסוף החלטנו לשלב בין מה שאני כתבתי למה שהוא כתב כך שמחקנו קצת מכל אחד ועשינו פסקת תיאור אחת.

לא ידענו באיזה מקורות מידע להשתמש בהתחלה או מה לחפש אז פשוט חיפשנו בגוגל "גל הצתות 2016" או טרור הבלונים ואז עברנו כתבה כתבה עד שמצאנו מה שאנחנו צריכים. והשיקולים שהופעלו בבחירת הכתבות והמאמרים היו הרלוונטיות שלהן לנושא, אורך הכתבה והאם התוכן ענייני או סתם לא רלוונטי. מצאנו כתבות רבות בנושא תגובות התושבים שהיו בעינינו חשובות אך לא היו רלוונטיות לעבודה ולכן החלטנו לא להשתמש בהן בסוף.

כתיבת העבודה הוסיפה לי ידע בנושא טרור הבלונים וגל ההצתות שפקד את המדינה, כמו כן כתיבת העבודה העניקה לי פרספקטיבה חדשה על כל נושא הסכסוך היהודי ערבי שלא היה לי לפני. בנוסף על כך העבודה העמיקה את הידע שלי בנושא חוקי המדינה וחוק העונשים שידעתי חלק קטן ממנו לפני בנושא אחר. הפתיע אותי במיוחד חוסר התגובה של הממשלה שלנו שמהצד זה נראה כאילו האי מפחדת לבעור ולא נוקטת שום צעד משמעותי על מנת להפסיק זאת או פעולת תגמול או הרתעה חזרה. עניין אותי במיוחד התגובות והתחושות של התושבים בעוטף שחווים זאת כל יום מה הם מרגישים? האם הם חושבים שהממשלה פועלת מספיק על מנת

להפסיק זאת? האם הם חושבים שהממשלה נטשה אותם? או איך נראית שגרת חייהם?.

במהלך כתיבת העבודה עלתה לי סוגיה ערכית שהיא האם שווה "להפקיר" את תשובי הדרום תמורת התדמית שלנו? והאם הממשלה בעצם מפחדת להגיב חזרה? האם היא מפחדת מתגובת גורמים עולמיים או שזה פשוט מעצלנות וחוסר אכפתיות במקום מסוים?.

אחד משרי הממשלה אמר שאם זאת הייתה תל אביב שסובלת מהבעיה ממשלת ישראל הייתה מגיבה מבלי לחשוב פעמיים מה שגרם לי לחשוב האם מבחינת הממשלה שלנו יש הבדל בין תושבי הארץ? האם תל אביב חשובה יותר מתושבי העוטף? את הסוגיה הזאת אין באמת מישהו שיפתור לי וזאת שאלה שאני צריך לבוק עליה את התשובה בעצמי.

רפלקציה גפן

במפגש הראשון שלנו כצוות החלטנו שנבחר נושא עדכני יחסית מהזמן האחרון אבל בנוסף לכך הוא גם היה בעבר וזאת מכיוון שאחת מהדילמות המרכזיות שלנו בבחירת הנושא העבודה היא : איך נבחר נושא שכולם יחסית מכירים ובנוסף גם יחסית מעניין ומשמעותי בחיינו, עד שמצאנו את הנושא של גל ההצעות שהיה לפני שנתיים וגם הבלונים והשריפות בעוטף עזה עברנו על לא מעט נושאים לדוגמא : חוק הלאום שהוא מאוד מתקשר לתקופה ומאוד מעניין ולאחר התלבטויות רבות החלטנו פה אחד על נושא ההצעות, השיקול העיקרי שהוביל אותנו לבחירה היה בעיקר כמה שהנושא קרוב לכולנו ואיך שהוא יכול כול רגע מחדש לשנות חיים שלמים אצל בני אדם במדינה.

אצלנו בקבוצה לא נערכת חלוקת עבודה מסודרת, אנחנו קובעים מפגש מסודר שבוא כול חברי הקבוצה מחויבים להיות נוכחים ללא הגבלת זמן ויודעים שכול אחד צריך לתת מעצמו למען הקבוצה איפה שהוא יכול ולתרום את הידע שלו ובכך שאנחנו ארבעה אנשים יש לנו את הידע הדרוש ואת האפשרות ללמוד וללמד אחד את השני וכך אנחנו מתגברים על כול מכשול של אי ידע ואין שום מחלוקת על כך שכול אחד תורם את המרב שהוא יכול (כי בכל זאת "ה-100 של כול אחד הוא שונה"). ההחלטה לפעול בדרך זו התקבלה כתוצאה של הבנת האחר ושכול אחד יודע דברים מסוימים אותם הוא יוכל להעביר לשאר חברי הקבוצה, וכך נפטרנו ממחלוקות מיותרות.

כתוצאה משיטת העבודה שלנו קרה לנו לא פעם שאחד מחברי הקבוצה סיכם מאמר מסוים ולאחר הערות בונות של יתר חברי הקבוצה נאלץ לשנות אותם. לדוגמא שאני סיכמתי מאמר על גל ההצעות פחות נתתי יחס לחשיבות המקום שהוצת אלה יותר להצתה עצמה ולאחר שלירן הסביר לי כמה משמעותי המקום בו התרחשה ההצתה ייחסתי לכך חשיבות גדולה יותר וניתן לראות זאת בסיכומים הקודמים.

מבחינת ההיבט הערכי חברתי אני בן אדם קצת יותר סגור שקשה לו מאוד להיפתח בדרך כלל, אך בעת כתיבת החלק התיאורטי עלו כול מיני סוגיות שבהם הבנתי כמה נושא ההצעות רגיש ופיתחנו על כך שיחה. לדוגמא בזמן שדיברנו על ההצעות ואייל הדגיש לי את העובדה שהחיים ממש משתנים באזורי המוקד.

במהלך כתיבת העבודה אני מרגיש שאני מעצים את הידע שלי בנוגע לנושא בו בחרנו ואני מרגיש שהעבודה מאוד תורמת לי מכיוון שזה נושא שלא היה יוצא לי לחקור אותו "סתם ככה בחיי היום יום". מאוד הופתעתי כמה דקות לאחר שהתחלנו את העבודה מכיוון שלפני שהתחלנו את העבודה הגעתי למפגש מיזאש וחשבתי שזאת עוד עבודה "קשה, ארוכה, ומפרכת" ולאחר מכן גיליתי כמה עבודה כזאת יכולה לעורר בי עניין וחשק להמשיך לעבוד ולחקור את הנושא, מאוד עניין אותי כול עניין החיים בזמן גל ההצעות באזורי המוקד אז ממש עד היום אני עוד קורא כתבות בנושא וממש מנסה להבין איך מנהלים עורך חיים רגיל בכזאת סיטואציה.

החלק הכי קשה שנתקלנו בו לאחר בחירת הנושא הוא באיזה מקורות להשתמש. ראשית החלטנו לחפש קודם כול באינטרנט כמה שיותר כתבות, ומאמרים, ולאחר מכן התחלנו לסנן חלק גדול מהמאמרים והכתבות על פי שיקול הדעת של כל חברי הקבוצה בידיעה שמקורות כמו בלוגים וכול מיני חוות דעת של מומחים לא מספקת

אותנו כמקור אמין. כתוצאה מכך נשארנו עם מספר מצומצם ואיכותי של כתבות ומארים ממקורות אמינים אשר ישמשו אותנו לביצוע המטלה. לדעתי האישית ההחלטה שקיבלנו ביחד בתור קבוצה להשתמש רק באינטרנט למציאת המידע היא החלטה נכונה מכיוון שבעידן הנוכחי יש לנו את כול המידע הנחוץ באינטרנט רק צריך לדעת איך למצוא אותו.

רפלקציה אייל

המשימה הראשונה שלנו במטלת הביצוע באזרחות הייתה לבחור את הנושא בו נעסוק. אחרי הרבה התלבטויות, ראינו בחדשות על הבלונים והשריפות בעוטף עזה. בתחילה רצינו לבחור בנושא זה אך אז נזכרנו שהיה גם לפני שנתיים גל הצתות בארץ ומכיוון שמקרה זה היה מוכר לנו מקרוב מכיוון שאף אירחתי בביתי חברה מנירית. מיד החלטנו לבחור בנושא ולהעמיק בו. הבנו שעל פי ההאשמות להצתות יש בסיס לאומני, אך זהו רק חשד, וככל הנראה רק חלק מסוים מהמקרים הוא בעל אופי לאומני.

החלק הקשה ביותר בעבודה עד כה היה מציאת מקורות מידע מהימנים שנוגעים בצורה הטובה ביותר לנושא שלנו. לאחר חיפושים רבים וקריאת חוקים ומאמרים שונים בחרנו את המקורות שעזרו לנו להבין בצורה הטובה ביותר את מה שקרה- למה זה קרה? מי אחראי להצתות? ובעיקר להבין שבמדינת ישראל נחשפו להצתות דומות לאורך שנים. את העבודה עשינו כולנו ביחד נפגשנו אצלי בבית והתחלנו לחקור את הנושא את ההיסטוריה והחוקים, ולבסוף הגענו לסעיף בחוק העונשין שהיו עליו דיוני רבים ותיקונים שונים. מצאנו שגם בעקבות גל ההצתות תעלה הצעה לתיקון סעיף 448 (א).

העבודה נעשתה בעבודת צוות, ועקב כך היה קשה למצוא זמן שכולנו יכולנו להיפגש ולעבוד. הלוח זמנים של כולם עמוס וצפוף מאוד מה שצמצם את האפשרויות שלנו והשאיר רק את שבת ושישי (בימים שלא לומדים). וכשכן מצאנו זמן לעבוד בחלק גדול ממנו היה חילוקי דעות וריבים על אלו מהכתבות ומאמרים נעזר משום שכל אחד נמשך למאמר או כתבה אחת יותר מהאחרות. בתחילה היה ממש קשה להתמודד עם חילוק בדעות וזה עיכב אותנו אך ככל שהתקדמה העבודה ועשינו עוד חלק למדנו להכיר אחד את השני והצלחנו להגיע למצב שבו היה דיון נעים על הנושא וכולם היו מרוצים.

. סיכמנו מאמרים, קראנו סעיפים רבים בחוק העונשין וחקרנו על עברות הצתה שונים לאורך השנים הסקנו מסקנות וניסינו להבין מתי כן ומתי לא המניע הוא מניע לאומני. ובשלב מסוים הרגשנו שאנחנו מבינים יותר טוב את השסע הערבי-ישראלי שקיים בארץ ואת המניעים של גל ההצתות.

בעבודה ובכלל בחיים מאוד קשה לי להחליט החלטות גם אם הם מאוד פשוטות ובעלות חשיבות מזערית ובעבודה זה בא לידי ביטוי פעמים רבות אך למרות זאת חברי לקבוצה לא התייאשו ממני והם חיכו ועזרו לי להגיע להחלטה שאני מרוצה ממנה הם אפילו עזרו לי לעשות רשימה של חסרונות ויתרונות ואף הסכימו לחליף כתבה שהתחלנו לעבוד אליה כי אני לא הייתי שלם איתה.

הסקירה העשירה את הידע שלי רבות ולימדה אותי המון על המצב במדינת ישראל, על היחס העוין משני הצדדים ועל הבעיות הערכיות שעולות מן גל ההצתות. חשוב לי מאוד להדגיש שחלק גדול מהשריפות שהיו בארץ הן תוצאה של רשלנות, ועצוב לי לדעת שחלק מהן הן פעולות במחשבה תחילה שנועדו לגרום להרס על מנת לפגוע במדינה ובביטחון האנשים תוך כדי פגיע בסביבה ובזיהום האוויר ובחיות הנמצאות בטבע.

רפלקציה ניב:

1. כיצד בחרה הקבוצה/הצוות את נושא העבודה? תאר את תהליך הבחירה, נושאים נוספים שעמדו על הפרק והשיקולים שהובילו לבחירה הסופית.

תשובה:

כשאר קיבלנו את הדוח הראשון חשבנו ביחד חברי הקבוצה מה יכול להיות נושא שיש לנו בו עניין, נושא שמשפיע גם עלינו.

לאחר שהתלבטנו בין כמה נושאים כגון: חוק הלאום, בעיית השטחים ועוד...

הבנו שהנושא שבאמת הכי משפיעה עלינו הוא הסכסוך הישראלי-ערבי שפוגע באזרחים, כאשר נכנסנו עמוק יותר אל הנושא מצאנו כתבות רבות על גל השרפות הנורא שקרה ברחבי הארץ והשפעתם הקשה על האזרחים מצד הישראלי ומצד הערבי כאחד.

נושא זה עניין אותנו כקבוצה ולכן ללא שום עוררין החלטנו לקחת אותו כנושא שלנו לעבודה.

2. האם נערכה חלוקת עבודה בכתיבת החלק התיאורטי בין חברי הקבוצה? אם כן – פרט מה הייתה החלוקה. כיצד נתקבלה ההחלטה לגבי חלוקת העבודה? האם היו קשיים בחלוקת העבודה? מהם וכיצד הם נפתרו? האם היו מקומות בהם התקשיתם להגיע להסכמה? באילו נושאים? כיצד נפתרו המחלוקות?

תשובה:

אנחנו כקבוצה הבנו שהעבודה הזאת היא עבודה מאוד אינטנסיבית ושעל מנת לעשות אותה נהיה חייבים לשבת במקום אחד ולחשוב ביחד על הדברים.

עקב כך, הוחלט שנעשה את העבודה בבית של אחד מחברי הקבוצה על מנת שנוכל לדון במחלוקות שהנושא שבחרנו מעלה אך נוכל גם להמשיך ולעבודה בצורה יעילה ופורייה.

4. האם היה נושא כלשהו בחלק התיאורטי שהיה לך קשה להתמודד איתו בהשוואה לאחרים? מהו? מה היה הקושי? באיזה שלב במהלך השנה נתקלת בקושי? כיצד התמודדת איתו?

תשובה :

הנושא שאני הרגשתי שהיה לי הכי קשה במהלך העבודה היה כאשר חיפשנו ואספנו מאמרים וכתבות.

באחת הכתבות מדובר על משפחה נורמטיבית ורגילה שביתה נשרף לאפר. מסופר שילדיהם הקטנים מפחדים ופצועים ושארוע זה ישפיעה עליהם לכל חייהם.

הסיבה שזה השפיעה עלי לרע היה שלמשפחה הזאת אין חלק ישיר בסכסוך והם תוצר לוואי של קושי הסכסוך והפגיעה שהוא גורם. המשפחה הפכה ממשפחה נורמטיבית ורגילה למשפחה פצועה ומפחדת.

7. כיצד החלטתם באילו מקורות להשתמש? האם התעורר קושי במציאת מקורות? אילו שיקולי דעת הופעלו בהחלטה? האם היו מקורות נוספים שמצאתם והחלטתם לא לעשות בהם שימוש? מדוע?

תשובה :

מכיוון שהאירוע היה כל כך גדול ומלווה בהרבה נפגעים מציאת הכתבות והמאמרים לא היה הבעיה, הבעיה הייתה לבחור את המאמרים שנראו והרגישו לנו הכי טוב, כאשר מצאנו מאמר שניים מחברי הקבוצה לפחות קראו את המאמר או הכתבה והיו צריכים לאשר את ההכנסה שלה לעבודה. התבססנו בבחירת הכתבות בעיקר על כתבות מפורטות ובעלות נתונים מספריים ועל כתבות שנראו לנו נכונות ומספיק בעלות תוכן על מנת שנוכל להכניס אותם לעבודה.

8. כיצד קבעתם האם המקורות שבידך מהימנים או לא? האם היו מקורות שהיה לך קושי להחליט לגבי מידת מהימנותם? מדוע? כיצד הכרעת לבסוף?

תשובה :

על מנת שלא יהיה בעיה של אמינות עם הכתבות לקחנו כתבות רק מעיתונים ומאתרי חדשות גדולים ואמינים כגון: ynet, ידיעות אחרונות, הארץ ועוד...

11. האם בעת כתיבת החלק התיאורטי עלו סוגיות אתיות או ערכיות שונות? תאר מהן וכיצד התמודדת איתן.

תשובה:

מכיוון שהנושא שלנו הוא נושא כל כך כבד ובעל משתנים רבים במהלך כתיבת העבודה עלו מדי פעם סוגיות ערכיות אך מכיוון שכל חברי הקבוצה כאחד מסכימים על הצד שהם מאמינים שהוא הנכון בסכסוך לא נתקלנו בבעיות ערכיות או אתניות.

אנו כקבוצה החלטנו שכל אחד יאמין במה שהוא רוצה ויוכל להביע את דעתו באופן חופשי ושאר חברי הקבוצה יצטרכו לקבל את דעתו מכיוון שאנו כקבוצה האמנו שבלי שותפות בין חברי הקבוצה העבודה לא תוכל להתקדם לשום מקום.

בדיקת הבעיה האזרחית

מן החלק המחקרי עלו לנו כמה שאלות שרצינו לדעת מה הקולקטיב חושב עליהם ולכן נעזרנו בשאלון. השאלון הוא כלי לאיסוף נתונים על ידי שאלות לאנשים רלבנטיים השאלון בנוי מסדרת שאלות שתכנן מראש, ניסוחן ותוכנית סדר הצגתן קבוע במדויק מראש. מקומה של שאלה בשאלון, או עצם הצגתה, עשוי להיות תלוי בתשובה לשאלה אחרת ועדיין תוכנית סדר השאלות קבוע מראש. השאלות בשאלון קשורות לבעיה אזרחית אותה אנו בודקים, מעבר למידע שמצאנו במקורות הספרותיים. באמצעותו אנו מבקשים לאסוף מידע המתאר את הבעיה וכבר רומז לפתרון שתציעו.

למה בחרנו בשאלון:

השאלון מאפשר לנו גישה למספר רב של אנשים ולפיכך מספר רב של דעות אך אם זאת יש בה חסרונות שאסור לנו להתעלם מהם. התשובות לא בהכרח משקפות במידה מוחלטת את דעתם האמתית של האנשים, אין ביכולתם להרחיב ולהסביר את כוונתם לכן התשובות לא בהכרח אמינות.

יתרונות:

בשאלון ניתן להגיע ליותר אנשים מאזורים שונים בזמן מצומצם. השאלון יותר זמין ונגיש לאנשים. מאפשר לחקור מספר רב של נחקרים בזמן קצר. בשאלון יש אפשרות לקבל מגוון רחב מאוד של תשובות לעומת סקר או ראיון. מאפשר ניתוח ועיבוד קל יותר של ממצאים. התשובות אנונימיות לחלוטין ולכן לאנשים קל יותר לומר את האמת. למעט שאלונים הממולאים פנים אל פנים, העברת השאלונים היא זולה, דורשת מעט זמן ונסיעות מהמשתתפים ומהחוקר. לכן מחקר בעזרת שאלון ניתן לביצוע בקנה מידה רחב. שאלונים שאינם נערכים פנים אל פנים או בטלפון, לא דורשים צוות מתשאלים או תצפיתנים מיומנים ולמעשה, לא דורשים מתשאלים בכלל.

חסרונות:

בשאלון העונים לא בהכרח עונים ברצינות. לא מתקבל מידע שלא הוכנס מראש לשאלון. לאדם העונה על השאלון אין את האופציה להרחיב את דעתו האישית. שאלות סגורות לא תמיד משקפות את דעתו המדויקת של הנחקר.

שאלות סגורות אינן מאפשרות להגיע למידע נוסף שלעיתים היא המשמעותית ביותר לחקר הנושא.

רצייה חברתית (הנחקרים יענו כפי שהם חושבים שהחברה/השואל מצפה מהם לענות, רוצים לספק את השואל).

תכנון השאלון:

מטרת המחקר אינה קובעת רק את המשתנים המובילים לשאלות ולהשערות, כי אם גם את אוכלוסיית המחקר. אוכלוסיית המחקר מתבטאת בקבוצות המוגדרות בהתאם למטרת המחקר. הקבוצה יכולה להיות מורכבת מקהל של מדינה שלמה, כמו במחקר על עמדות פוליטיות, על התייחסות לדת וכיוצא באלה. המחקר יכול להתייחס לאוכלוסייה גדולה עוד יותר, כמו עמדתם של תושבי מדינות בעלות מכה משותף ו/או טעם משותף [למשל, העולם המערבי] לגבי מצרך או שירות מסויים, ויכול גם להתייחס לקבוצות מצומצמות מאוד, כמו קבוצה אתנית קטנה, קבוצת העשירון העליון או המאיון העליון באוכלוסייה. המחקר עשוי להתייחס לקבוצת גיל מסויימת [18+ במקרה שלנו] או לקבוצת השכלה מסויימת. אוכלוסיית המחקר מורכבת ממטרת המחקר ומהקבוצות הרלבנטיות למטרה זו, את השאלון החלטנו להפיץ במקומות בדרום הארץ ובמרכז הארץ כדי לקבל נקודות מבט שונות על הנושא. המקומות בהם הפצנו את השאלון הם: אזור השרון, אשדוד ואשקלון.

אנו מצפים שיענו עד כ-60 אנשים כדי לקבל מגוון רחב של תשובות. התשובות שנקבל היו מאזורים שונים מרחבי הארץ, את התשובות לשאלות נקבל בתחום תאריכים שנקבע מראש אותו התחום בא במקביל להצתות בדרום ולכן הנושא עוד מדובר "וטריו".

השאלון יהיה מיועד לבנים ובנות כאחד מגיל 18 ומעלה מכיוון שאנו מאמינים שבגיל הזה נוכל לקבל נקודת מבט בוגרת, אמתית ולכן נקבל תשובות ריאליות יותר על הנושא, כמו כן אנו מאמינים שהעיסוק של העונים אינו רלוונטי לשאלון.

הצגת הממצאים

שאלה	לא מסכים בכלל	לא מסכים	מתלבט	מסכים	מסכים במידה רבה
הזכות לחיים וביטחון עולה על כול זכות אחרת, ולכן בעיית ההצתות הינה בעיה חמורה.	6.3%	6.3%	2.1%	14.6%	70.8%
תופעת ההצתות הינה על רקע לאומני.	4.2%	2.1%	4.2%	14.6%	75%
שגרת חייהם של תושבי המדינה ותושבי הדרום בפרט מופרת בתדירות גבוהה עקב גל ההצתות והבעיה האזרחית.	4.2%	6.3%	6.3%	16.7%	66.7%
אם התופעה הייתה מתרחשת בתל אביב היו מגיבים אחרת	6.3%	0%	4.2%	8.3%	81.3%

שאלה	לא מסכים בכלל	לא מסכים	מתלבט	מסכים	מסכים במידה רבה
הסכסוך יהודי ערבי משפיע על כל אזרח במדינה לא משנה מין, גיל או לאום	4.2%	8.3%	20.8%	14.6%	52.1%
יש מספיק סיקור במדיה בנוגע למקרים הקשורים לסכסוך	12.5%	20.8%	16.7%	27.1%	22.9%
התקשורת הישראלית מעדיפה לסקר צד אחד יותר	12.5%	8.3%	27.1%	31.3%	20.8%
התנאים הנחותים בעזה מצדיקים את מעשיהם	41.7%	18.8%	29.2%	4.2%	6.3%

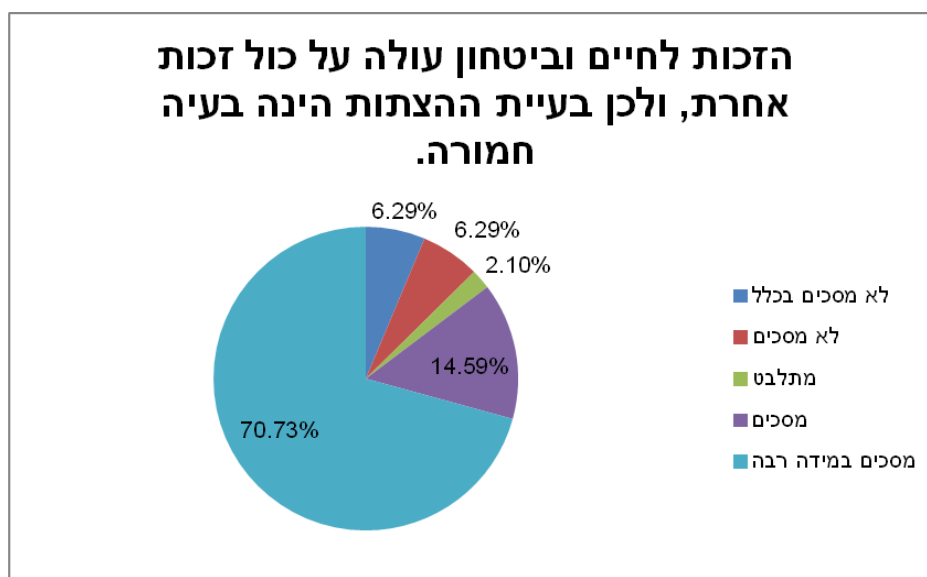
דרכי פיתרון

שאלה	לא מסכימים בכלל	לא מסכים	מתלבט	מסכים	מסכים במידה רבה
הממשלה עושה מספיק כדי לעזור לתושבי הדרום להתמודד עם התופעה.	43.8%	39.6%	10.4%	6.3%	0%
חובה על כל אזרח לעזור בדרכו לאזרחי המדינה הסובלים מהסכסוך	8.3%	6.3%	29.2%	33.3%	22.9%
הממשלה צריכה לנקוט בצעדים חמורים יותר נגד המציתים	2.1%	4.2%	4.2%	16.7%	72.9%
שני הצדדים פועלים מספיק על מנת לקדם שלום	60.4%	18.8%	20.8%	0%	0%
צהל פיתחה יחידתת רחפנים על מנת להילחם בעפיפונים ובבלונים. האם אתה חושב שהממשלה צריכה לחשוב על פתרונות נוספים?	2.1%	2.1%	2.1%	22.9%	70.8%

מנתונים שעולים בסקר ראינו שהתקשורת הישראלית מעדיפה לסקר צד אחד יותר. את המקרים שהיהודים פוגעים בערבים 30% את המקרה שהערבים פוגעים ביהודים 70%.

תאור הבעיה

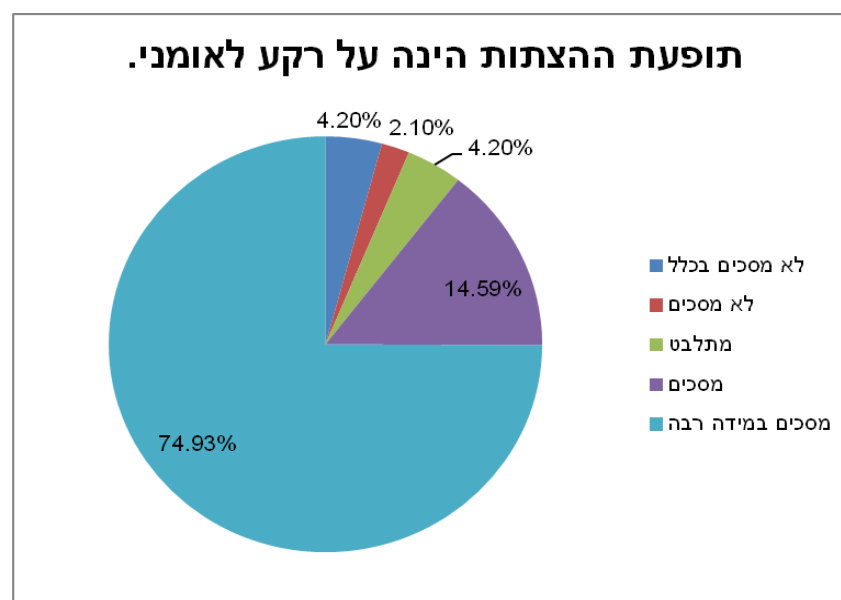
שאלה 1

מן העוגה רואים שכ- 85% מן הנחקרים כן רואים בבעיית ההצתות כחמורה.

מעוגה זו ניתן להבחין כי רוב הנשאלים מסכימים ומסכימים במידה רבה (86%) כי הזכות לחיים וביטחון עולה על כל זכות אחרת ולכן בעיית ההצתות הינה בעיה חמורה.

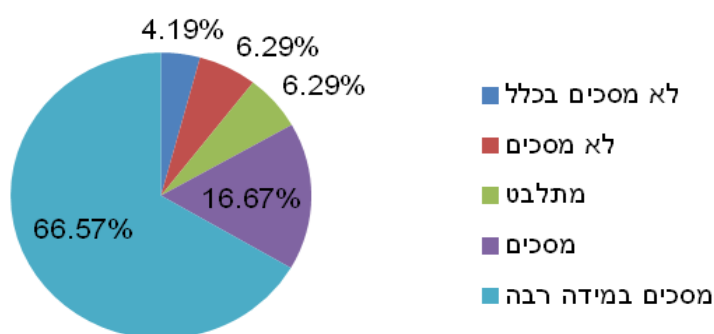
שאלה 2

מן העוגה רואים שכ- 90% מן הנחקרים טוענים כי תופעת ההצתות היא על רקע לאומני. כ-6% מהנחקרים אינם מסכימים

מעוגה זו ניתן להבחין שהרוב הגדול של הנשאלים מסכימים במידה רבה שתופעת ההצתות הינה על רקע לאומני.

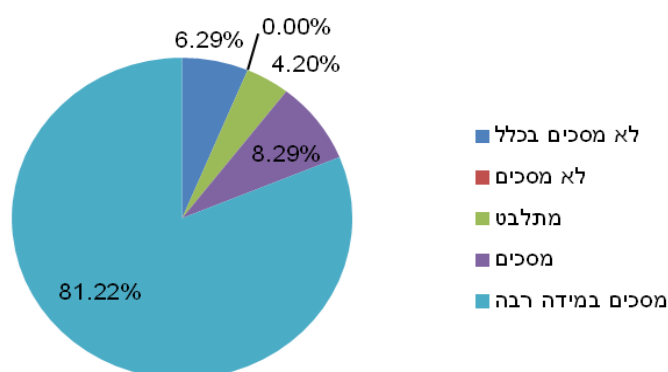
**שגרת חייהם של תושבי המדינה
ותושבי הדרום בפרט מופרת
בתדירות גבוהה עקב גל ההצתות
והבעיה האזרחית.**

מן העוגה רואים שכ- 82% מן הנחקרים מאמינים ששגרת חייהם של תושבי הדרום נפגעת קשות, אחוזים מעטים מהם טוענים אחרת.

מעוגה זו ניתן להבחין כי רוב העונים מסכימים ששיגרת חייהם של תושבי הדרום נפגעת בתדירות גבוהה עקב גל ההצתות.

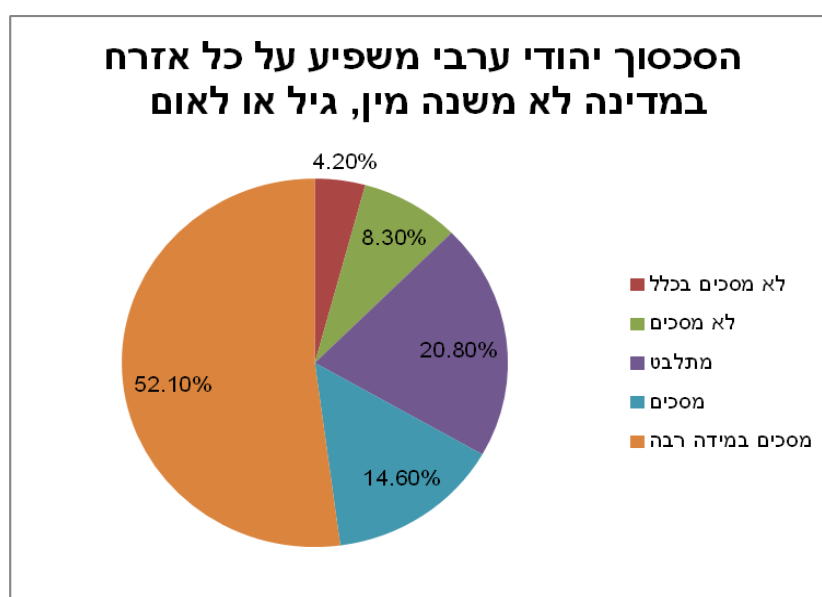
**אם התופעה הייתה מתרחשת בתל
אביב היו מגיבים אחרת**

מן העוגה רואים שכ- 90% מן הנחקרים סבורים שאם התופעה הייתה מתרחשת בתל אביב הם היו מגיבים אחרת.

מעוגה זו ניתן להבחין כי רוב העונים מסכימים שאם תופעת ההצתות הייתה מתרחשת בתל אביב המדינה ותושביה היו מגיבים אחרת.

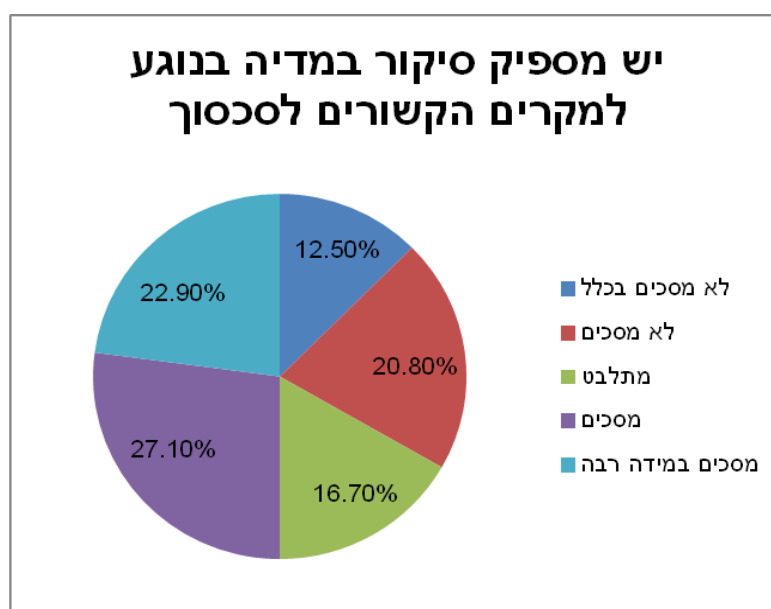
שאלה 1

מן העוגה רואים שכ- 66% מן הנחקרים בטוחים שגם הם נפגעים מהבעיה ללא קשר לגיל לאום ומין. וניתן לראות שאחוזי האנשים שמתלבטים גבוהים מאוד לעומת שאר השאלות.

מעוגה זו ניתן להבחין כי רוב העונים מסכימים שהסכסוך היהודי- ערבי משפיע על כל אזרח במדינה ללא שינוי דתו, גילו או לאומו.

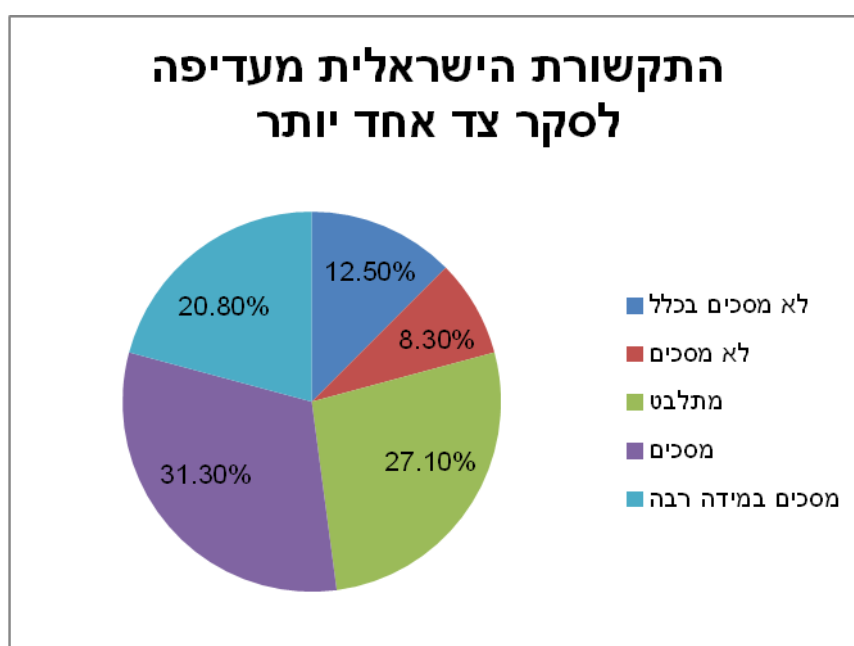
שאלה 2

מן העוגה רואים שכ- 50% מן הנחקרים טוענים שקיים סיקור במידה מספקת, 16.7% מתלבטים בנידון ואילו 33% סבורים כי הסיקור סביב הנידון לא מספיק.

מעוגה זו ניתן להבחין כי הדעות חלוקות ומגוונות כאשר זה מגיעה לשאלה האם יש מספיק סיקור במדיה בנוגע למקרים הקשורים לסכסוך היהודי- ערבי.

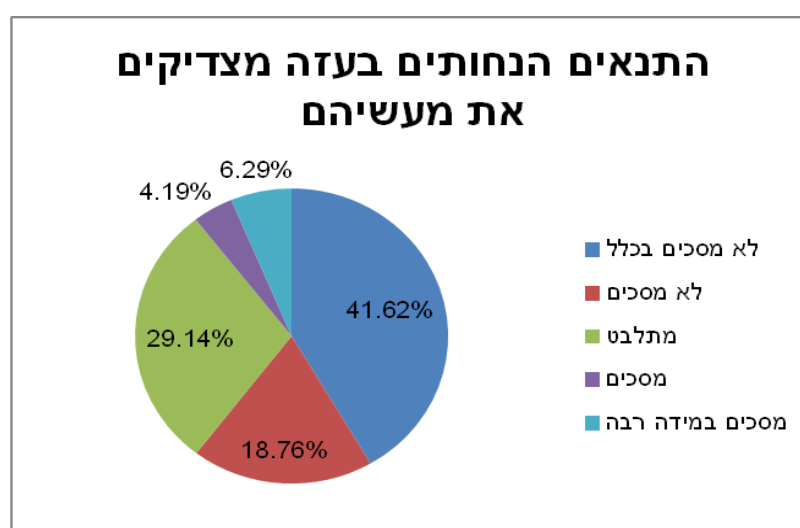
שאלה 3

מן העוגה רואים שכמעט חצי מן הנחקרים חושבים שהתקשורת הישראלית מחזקת את הצד הישראלי.

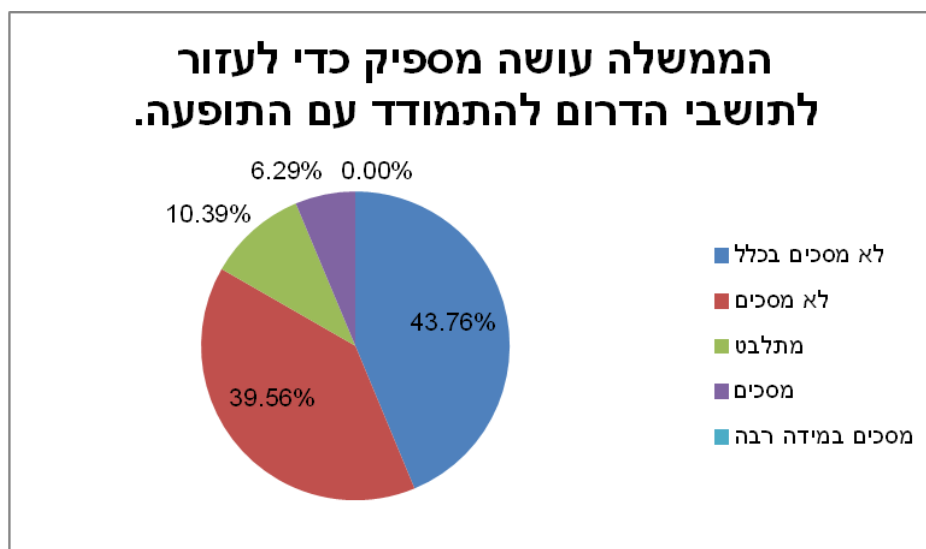
מעוגה זו ניתן להבחין כי רוב העונים מסכימים שהתקשורת הישראלית מעדיפה לסקר צד אחד, אך חלק מהעונים לא מסכימים עם טענה זו כלל.

שאלה 4

מן העוגה רואים שכ- 50% מן הנחקרים מאמינים ששום תנאים לא מצדיקים את מעשי הטרור.

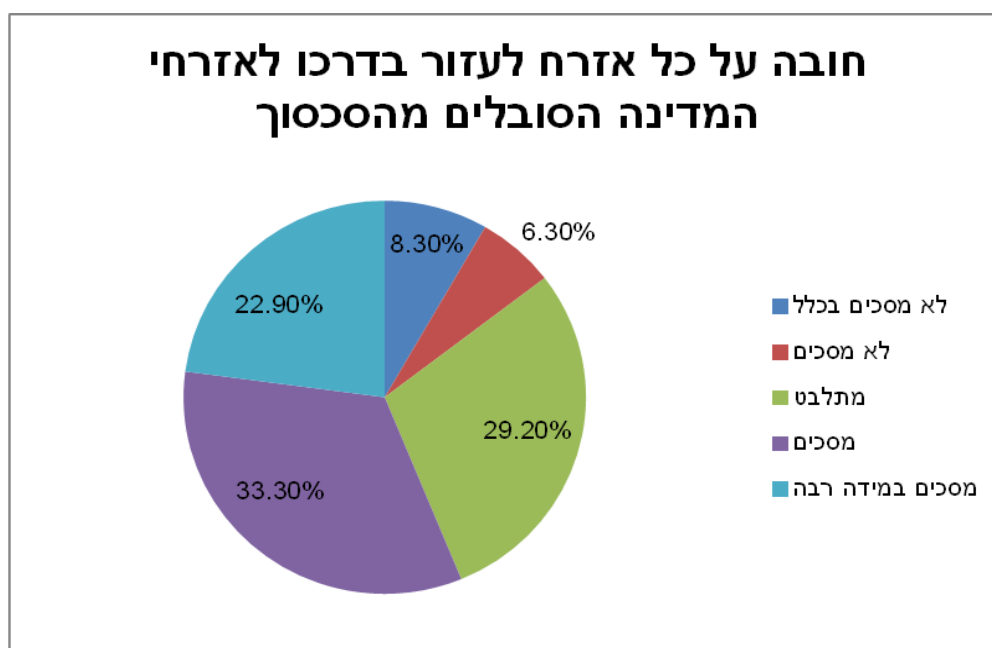
מעוגה זו ניתן להבחין כי מעל חצי מהעונים לא מסכימים עם הטענה כי המעשים של תושבי עזה נגרמים מהתנאים הנחותים שבהם הם נמצאים.

מן העוגה רואים שכ- 84% מן הנחקרים בטוחים שהמדינה אינה עושה מספיק כדי לתרום לתושבי הדרום להתמודד עם התופעה, ויתר על כך אף אחד לא מסכים במידה רבה עם האמירה.

מעוגה זו ניתן להבחין כי הדעות חלוקות ומגוונות כאשר מגיעים לשאלה אם הממשלה עושה מספיק כדי לעזור לתושבי הדרום להתמודד עם תופעת ההצטות.

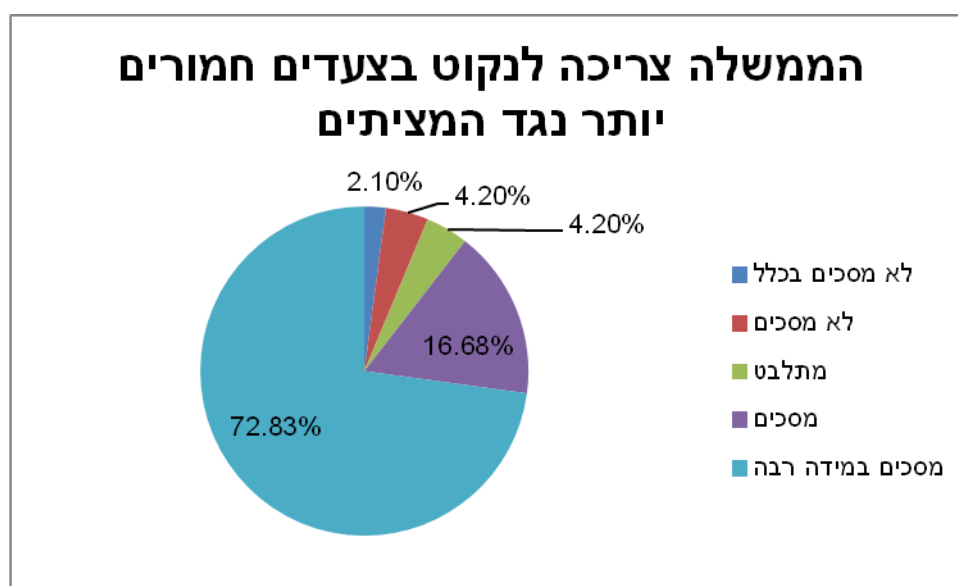
שאלה 2

מן העוגה רואים שכ- 29.2% מן הנחקרים מתלבטים עם אליהם להתערב ולעזור (מקום לינה, הגנה, ועזרה כלכלית) לאזרחי המדינה הסובלים מסכסוך.

מעוגה זו ניתן להבחין כי רוב העונים מסכימים ותומכים בטענה שעל כל אזרח לעזור בדרכו האפשרית לאזרחי המדינה הסובלים מהסכסוך היהודי- ערבי.

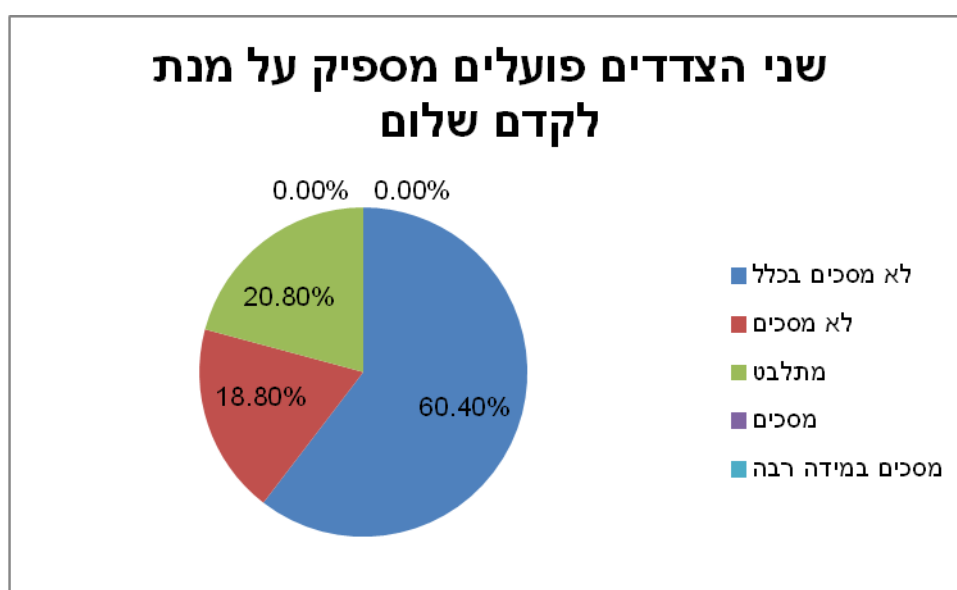
שאלה 3

מן העוגה רואים שכ- 90% מן הנחקרים מסכים שהממשלה צריכה לנקוט בצעדים חמורים יותר נגד המציתים.

מעוגה זו ניתן להבחין כי רוב העונים חושבים שהממשלה צריכה לנקוט בצעדים חמורים יותר נגד המציתים.

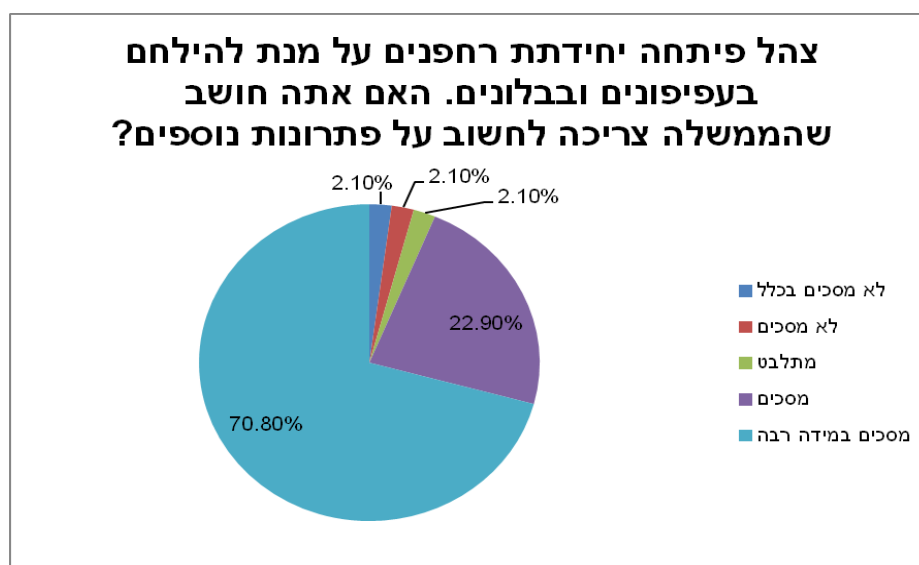
שאלה 4

מן העוגה רואים שכ- 0% מן הנחקרים חושבים ששני הצדדים פועלים מספיק על מנת לקדם לשלום השאר חושבים שהמדינות לא פועלות על מנת לקדם שלום.

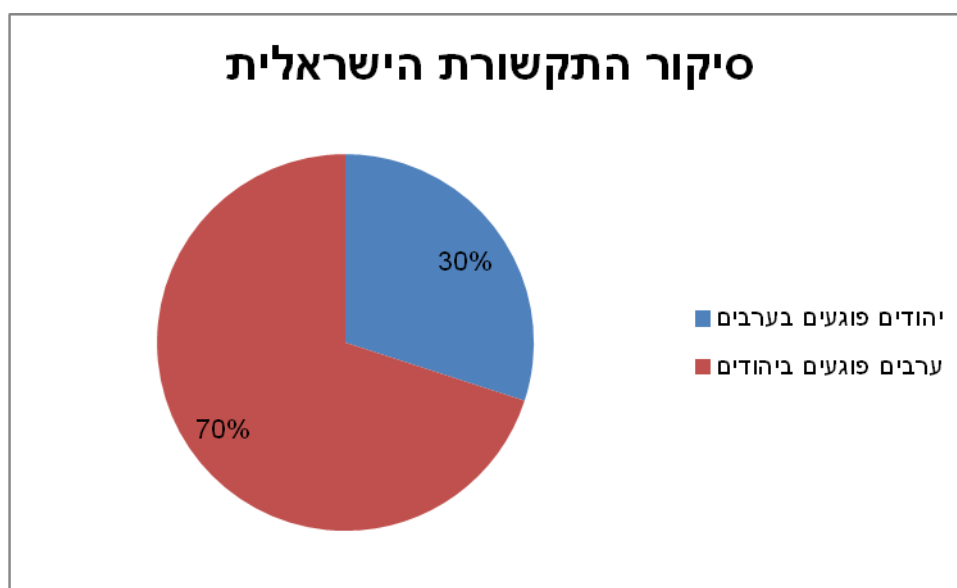
מעוגה זו ניתן להבחין כי כל העונים לא חושבים ששני הצדדים פועלים על מנת לקדם את השלום ולפתור את הסכסוך היהודי- ערבי.

שאלה 5

מן העוגה רואים שיותר מ-90% מן הנחקרים בטוחים שהממשלה כן צריכה לחשוב על פתרונות נוספים כדי למנוע את ההתרחשויות הבאות.

מעוגה זו ניתן להבחין כי רוב העונים חושבים שהממשלה צריכה לחשוב על פתרונות נוספים כאשר זה מגיעה ללוחמה בעיפונים ובלונים תבערה מהצד העזתי.

מן העוגה רואים שכ- 70% מן הנחקרים סבורים כי סיקור התקשורת נוטע לכיוון הצד הישראלי

מעוגה זו ניתן להבחין כי התקשורת הישראלית מסקרת בצורה גדולה יותר ונרחבת יותר כאשר המקרה נוגע לערבי שפוגע ביהודי מאשר ביהודי אשר פוגע בערבי.

דיון והסקת מסקנות

הטענה שלנו הייתה שבעיית ההצעות והסכסוך היהודי ערבי קשורים ומשפיעים במידה ניכרת על חיי הפרט, ניתן לראות הן על פי הסקירה הספרותית והן על פי איסוף הנתונים שאכן יש בעיה חמורה. ועל זאת העדנו בסקירה הספרותית, והציבור מעיד על הבעיה ותופעותיה-על זאת העדנו באיסוף הנתונים. על פי הנתונים שאספנו בשאלון שבנינו, לשם יצירת מדגם יצירת מדגם מייצג של דעות האזרחים, ניתן לאמר שאכן יש בעיה לאומית- ועל זאת העדנו בסקירה הספרותית, ועולה שהציבור מעיד על הבעיה גם כן על פי איסוף הנתונים.

בתחילה נמצא מהחלק הראשון שרוב האנשים שענו מאמינים שהזכות לחיים וביטחון היא הזכות החשובה ביותר, שתופעת ההצעות שורשיה בסכסוך הלאומי ושהממשלה הייתה נותנת עדיפות אילו ההצעות היו קורות במרכז.

נימוק מסוג ראיה :

מהחלק השני ניתן להסיק שהרוב הגדול חושב שהסכסוך הלאומי משפיע על כל אזרחי המדינה, אך התשובות חלוקות בנוגע לשאלה האם יש סיקור רחב מספיק כלומר 31% מסכימים עם הטענה ו-27% מתלבטים. בנוסף רוב עוני השאלון חושבים שהתנאים בעזה אינם מצדיקים את המעשים שלהם אך אחוז גבוה גם מתלבט בנושא (29%) מה שמראה על ניסיון להבין את הצד השני.

בחלק האחרון נשאלו האזרחים על דרכי פתרון.

הרוב המוחלט מסכים שהממשלה לא עושה מספיק על מנת לעזור לתושבי הדרום הסובלים מההצעות (83.4%) והיא צריכה לנקוט באמצעים חמורים יותר. כמו כן רוב הציבור חושב שיש הצדדים לא פועלים מספיק על מנת לקדם את השלום בין שני צדי המתרס מה שיכול להראות על שאיפה לשלום ודו קיום. המסקנה הכי חשובה לדעתנו היא שהרוב הגדול (56.2%) אומר שכל אזרח צריך לעזור בדרכו לאזרחי המדינה שסובלים מסכסוך מה שמראה על לקיחת אחריות מצד תושבי המדינה ועל אחדות לאומית דבר שקשה לראות כיום במקומות כמו הרשות החברתיות והרגשת הפילוג שיש בעם.

מהממצאים שלנו נסיק מסקנות בנוגע לגל השרפות :

גל השרפות היה עניין שנוי במחלוקת, בתחילה לא היה ברור עם השרפות הן בשל הצתות או שרפות טבעיות. לאחר זמן מה התחילו קריאות נגד ערבי הארץ עקב מספר ראיות שנמצאו, המצביעות על הצתות מכוונות במטרה לפגוע בחיי אדם ובקניין. נוצרו דעות מגוונות מצד התקשורת, חלקה מגנה על ערביי ישראל במידה מסויימת ומראה נקודת מבט שונה על השרפות, ואילו חלק קראו נגד הערבים והביעו דעות חריפות על טרור ההצתות.

המציתים לא פועלים לפי החוק במדינת ישראל. ראשית, לפי עקרון שלטון החוק, שהוא עקרון דמוקרטי לפיו כולם כפופים לחוק, החוק נמצא מעל האזרחים והשלטון. כלומר, כולם- גם האזרחים וגם השלטון שווים בפני החוק. החוק נחקק

בתהליך דמוקרטי והתוכן שלו מבטא מחויבות לזכויות האדם, לעקרונות דמוקרטיים, ולערכים משותפים לכלל אזרחי המדינה.

ע"י פעולות ההצתה, המציתים פגעו בעיקרון שלטון החוק- כלומר עברו על החוק מתוך סירוב מטעמי אידיאולוגיה. כלומר פעולת ההצתה הינה הפרת חוק במצב של קונפליקט פנימי בין המוסר / המצפון / אידיאולוגיה פוליטית/ אמונה דתית, לבין החוק. העדפת צו המצפון / עמדה אידיאולוגית על פני חובת הציות לחוק, תוך מוכנות לשלם מחיר/ לשאת בעונש. זהו סירוב המהווה איום על השלטון הדמוקרטי, וגבולות הלגיטימיות שלו שנויות בוויכוח ציבורי.

בפעולתם המציתים עוברים על חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. הקובע שאין לפגוע בזכויות היסוד של האדם בישראל - הזכות לחיים ולשמות הגוף, זכות הקניין, הזכות לכבוד ולפרטיות וחופש התנועה. הם מעדיפים לפעול מאמונה ומאידיאולוגיה על פני חובת הציות לחוק, תוך מוכנות לשלם מחיר/ לשאת בעונש).

לדעתנו, לאחר קריאה מעמיקה באתרי חדשות, כתבי אישום, הכתבות שבחרנו וניתחנו וניתוח השאלון, אנו טוענים כי המשטרה, משרד לביטחון הפנים והשר שבראשו, לא פעלו בצורה המיטבית, כיוון שלא טיפלו בבעיית המציתים כראוי, לא אכפו את החוקים הקיימים במדינת ישראל והאמנה החברתית באופן המצופה. בנוסף לכך בעקבות תגובות השרים בתחילת התופעה אנו יכולים להסיק שהם יתעסקו בלקדם את מעמדם בעם יותר מאשר לטפל בבעיה דבר שהוא לא צריך לקרות ויש לשנות במיד. כתוצאה מכך ובנוסף זוהי שנת בחירות אנו מאמינים שהפוליטיקאים השונים מחפשים דרכים להשיג את קולות המצביעים ולכן אנו חושבים שזהו הזמן הטוב ביותר לפנות אליהם במטרה להעיר את תשומת ליבם לבעיה ולמצוא לה פתרון.

בנוסף לאור התוצאות מהמשאל, הסקנו מסקנות ומצאנו פתרון שאנו מאמינים יכול למגר ואף לפתור את הבעיה שהצגנו בנושא העבודה. אנו כקבוצה מאמינים שאחת הדרכים לפתור את בעיית גל ההצתות היא בעזרת שילוב הבעיה הלאומנית בתוכנית הלימודים והוספת נושא הבעיה לשיח הציבורי בחברה הישראלית.

אנו מאמינים שבעזרת העלאת המודעות לבעיה, הבעיה תופיע לאנשים החי היום יום ובכך תעזור להם לבין את המציאות שבה תושבי הדרום חיים. אנשים יתחילו לפעול על מנת לתקן את העוול שהבעיה יוצרת לחלק מתושבי מדינת ישראל ובכך יתחילו למגר את הבעיה ולאט לאט הבעיה תקטן ותעלם. בנוסף לכך, אנו רואים לנכון שבעזרת שילוב הבעיה בתוכנית הלימודים נוכל ללמד את הדורות הבאים, הן מהצד הערבי והן מהצד היהודי על מנת שיוכלו ללמוד מטעויות העבר ולפעול, לקדם ולעצב את עתיד המדינה לעתיד טוב יותר.

הנוער הישראלי הינו נוער חזק בעל אמצעי תקשורת והפצה רבים, סרטונים, תמונות והרשתות החברתיות.

בעזרת אמצעים אלה הנוער יוכל להפיץ את הבעיה לכל השכבות השונות בחברה הישראלית ואף להעלות את הבעיה לגורמים גבוהים יותר בממשלה ואף בעולם.

ולכן יהיה את האפשרות להתחיל לנסות למצוא פתרון לבעיה הקיימת שיספק בצורה שווה את שני הצדדים שהבעיה נוגעת אליהם.

בעזרת פתרון זה אנו מאמינים כי יהיה ניתן למגר את תופעות הבעיה ואת הנזקים שהיא גורמת לשני הצדדים ואף לגרום לה לחדול מלהתקיים.

פתרונות אלה יובילו, לדעתנו, למיגור הבעיה אותה אנו מבקשים לפתור, אולם הפתרון הרלוונטי ביותר לנו, בו נבחר להתמקד, הוא פתרון מספר 1-**לעלות לאליטות**. בחרנו לכתוב מכתב לשר לביטחון פנים, המכתב יציג חוקים ותקנות העומדות לזכות האזרח שתפקידן של המדינה לדאוג לקיומם. פתרון זה מבחינתנו הוא בר ביצוע וריאלי ולכן הוא הפתרון המועדף והחשוב ביותר מבין הפתרונות אותם הצגנו.

כמו שנאמר קודם לכן בעבודתנו, אנו עוסקים בבעיה ההצתות, בעיה שתופסת תאוצה בשנים האחרונות ואליה אנו נחשפים יותר ויותר. כתוצאה מכך ביצענו מחקר בו בדקנו את היקף הבעיה, ואת סעיפיה הספציפיים. העלנו פתרונות שונים בדמות אכיפה מוגברת. דרך פתרון נוספת היא כמובן העלאת מצוקת האזרחים אצל הדרג המדיני, ולכן החלטנו לבצע בעבודה שלנו, מכתב לשר הפנים ח"כ גלעד ארדן כתוצר מהמחקר שעשינו והמסקנות שעלו ממנו.

התוצר שאנו החלטנו לבצע במסגרת הפרויקט שלנו, הוא מכתב לשר הפנים. במכתב שלנו הצגנו את הבעיה האזרחית אותה העלנו במשך העבודה. במכתב, הנידון נחשף לביקורת כלפי המדינה שלא מבצעים את תפקידם כראוי, מספר חוקים אותם המציתים מפריס ואת הפגיע בזכויות ובחוקי היסוד שחלים על כל אדם.

ההחלטה לעשות את התוצר שלנו כמכתב לשר הפנים הגיעה כתוצאה מחשיבה על דרך פתרון נכונה לבעיה האזרחית בה עסקנו וכחלק מההבנה שבסופו של דבר נבחר הציבור הם "המקום" המאפשר להשפיע ולשנות דברים רבים בצורה היעילה ביותר. המכתב בא בניסיון להעלות את המודעות בקרב נבחר הציבור לכך שהאזרחים סובלים רבות ומאמינים שלא נעשה טיפול בצורה מיטבית על מנת למגר את התופעה, לא להשאיר אותה בעינה, ולא להיות אדישים למצב. לאותה הבעיה יש פתרונות ויש לפתור אותה.

המכתב שלנו מופנה לשר הפנים כי אנו מאמינים שהשינוי צריך להגיע "מהרמות הגבוהות" כלומר, אותם אנשים שנבחרו לתפקידם על מנת להגן על תושבי המדינה. התוצר מופנה אל הנידון מפני שחשוב שידע שהציבור הישראלי אינו מרוצה מדרך ההתנהלות של גורמי הביטחון, לא הואשמו ולא נענשו רבים מן המציתים (מצאנו כי נענשו בודדים). **כלומר חוק העונשין לא נאכף כראוי!!!** לכן לא נוצר איום שמונע מהמציתים להמשיך להצית שטחים, או לשנות את פעולותיהם. למרות חוק העונשין ואיומים בתקשורת של חברי כנסת רבים, בפועל, דברים אלו היו איומי סרק. כתוצאה מכך, התנהלות המשטרה בנושא "נתנה לגיטימציה" להמשך ההצתות, לא מנעה זאת ולכן לא פעלה בצורה המיטבית.

תוצר: מכתב רשמי לשר לביטחון הפנים, ח"כ גלעד ארדן

תיכון עמי אסף
בית ברל, כפר סבא, 4490500

10.2.2019

לכבוד,
השר לביטחון הפנים, ח"כ גלעד ארדן
sar@mops.gov.il

אדון נכבד,

הנידון: אי אכיפת חוק העונשין סעיף 448 כראוי

ברצוננו להביא לידיעתך, מחלקת החקירות ברשות הארצית לכבאות והצלה פירסמה דו"ח בעקבות גל השריפות שפקד את המדינה מה- 22 בנובמבר ועד 27 בנובמבר. בדו"ח מצויין ש71 מתוך 80 השריפות שנחקרו הוצתו במכוון. המציתים פגעו בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו (החוק קובע בן היתר שאין לפגוע בחייו, בגופו, או בכבודו של אדם באשר הוא אדם, אין לפגוע בקנינו של אדם, וכל אדם זכאי להגנה על חייו, על גופו ועל כבודו).

למרות זאת, עוד לא נמצאו כל האשמים, ומרבית החשודים שעצרה המשטרה שוחררו ללא תנאי.

אנו סוברים כי יש לאכוף כראוי את חוק העונשין סעיף 448, לפיו העונש לאדם המצית רכוש השייך למדינה (נכס המשמש את הציבור, אתר טבע, צמחיה), ואף פועל במטרה לפגוע בבני אדם הוא עד 20 שנות מאסר. לפיכך אי אכיפת החוק על כל המציתים פוגעת בעיקרון שלטון החוק (הקובע את עליונות החוק במדינה- האזרחים ורשויות השלטון כפופים לחוק וחובת הציות לחוק חלה על כולם), ובכך פוגע בדמוקרטיה.

אחד מתפקידי הממשלה הוא לקבוע מדיניות וליישומה (קבלת החלטות והתוויות קווי פעולה בתחומים שונים הנמצאים באחריות משרדי הממשלה). הממשלה בכלל והמשרד לביטחון הפנים בפרט קבעו שהצתה היא פעולת טרור, ועל כן יש לטפל בנושא בדחיפות. אף על פי כן, חלק גדול מהמציתים עוד לא נעצר ונענש כפי שהחוק דורש. משמעות הדבר עבור המציתים היא שהם ממשיכים את האידאולוגיה שלהם- פוגעים במדינה- ועם זאת לא נענשים. עובדה זו לא מקדמת את מערכי הביטחון, ואף מעודדת פעולות הצתה ופעולות טרור נוספות.

אנו מציעים לשפר את אכיפת החוק, בין היתר על ידי הרחבת מערך החקירה והצבת פלוגה צבאית וכיתות מתנדבים ביערות, במיוחד באיזור הקו הירוק (וכך לתפוש את המציתים, ואפילו למנוע פעולות הצתה בעתיד). באופן זה יוצר איום שימנע מהמציתים להמשיך להצית שטחים, וממפגעי הטרור לשנות את פעולותיהם.

בנוסף על כך אנו מציעים מערכת לניבוי ויירוט בלוני/ עפיפוני תבערה ופעולות "תגמול" צהליות.

הואיל נא לבדוק את הנושא, ולפעול למען שיפור אכיפת החוק הנ"ל בהקדם.

בכבוד רב,

אייל שכטר, לירן ווקס, גפן
שחר וניב וולק.

תלמידי כיתה י"ב 3, תיכון
עמי אסף

ריפלקציות

לירן ווקס-

בתהליך העבודה גיליתי על עצמי שאני יכול להיות דומיננטי ולהנהיג לפעמים בתוך קבוצה, בנוסף למדתי על עצמי שאני מתפקד טוב יותר בעבודה בקבוצה. בעבודה בקבוצה נוצרו דיונים וחלוקת עבודה אשר הקלה על העומס. בנוסף, למדתי כי כאשר אני יכול להציע פתרון לבעיה ולדבר עם גורמים רלוונטיים, העבודה תעניין אותי יותר ותגרום לי למוטיבציה לחקור על הנושא.

אני אוכל להשתמש בידע זה בעתיד בעבודות באוניברסיטה, עבודה ואפילו בצבא כיוון שכעת אני יודע שכאשר אני לוקח נושא שמעניין אותי אני עושה את העבודה על הצד הטוב ביותר שאני יכול.

התקשיתי במיוחד בחלק של מציאת הכתבות. כתבות רבות היו בעלות תוכן כמעט זהה, כך שהיה לי קשה לבחור כתבות אשר לא בחרו בהן כבר שאר חברי הקבוצה. בנוסף, התקשיתי למצוא כתבות שמדברות אופן ברור ומובהק על המושגים באזרחות. לכן ישבתי שעות רבות מול המחשב וקראתי עיתונים עד שמצאתי כתבות שאני מרוצה מהן.

היה קושי במציאת הזמן לעשיית העבודה בצורה שתהיה אפקטיבית כך שהעבודה תצא מיטבית. בנוסף למקצוע זה היו עוד הרבה עבודות ומבחנים אשר יצרו מצב של חוסר בזמן. אך לבסוף, הצלחתי לארגן את הזמן באופן יעיל, כך שאני ושאר חברי הקבוצה הצלחנו לעשות את העבודה באופן יעיל עד כמה שיכלנו מבחינת זמנים, כך שעשינו חלקים מהעבודה גם בזמן שיעורים חופשיים ובבית הספר בהפסקות.

אני מרגיש שבאתי לידי ביטוי בחלקים של הניסוחים וסיכום המאמרים מכיוון שלהתנסח בצורה גבוהה ומרשימה באה לי יותר בקלות כתוצאה מכך שההורים שלי עזרו לי לנסח בצורה ראויה את עבודות בית הספר ביסודי ובכתבת מיילים לגורמים שונים ולמדתי מהם דבר או שניים על איך להתנסח כמו כן הזמן הרב שאני נמצא במחשבטלפון וקורא כתבות עזרו לי לשפר את העברית שלי וכעת אני מרגיש שיש לי ידע על איפה כדאי להשתמש במילים גבוהות יותר על מנת שהמסמך שאני כותב ייראה מרשים יותר.

אני מרגיש שנתקלתי בקשיים רבים יותר בחלק התיאורטי מכיוון שלפעמים לא הצלחתי להבין מהי מטרת המטלה או מה צריך לעשות בה ולכן גם בקבוצה היה לנו קשיים להחליט על הניסוחים לעבודות ולמה צריך לעשות. התמודדתי עם הקשיים על ידי היעזרות בגורמים אובייקטיביים שלא קשורים לעבודה כמו הורים ונעזרתי גם במורה למקצוע.

בעבודה למדתי רבות על הנושא הנבחר- גל ההצתות. למדתי נתונים סטטיסטיים על כמה מן השרפות היו אכן הצתות ומה ההשלכות מן ההצתות. למדתי כיצד נושא זה מתקשר באופן ישיר לסכסוך הערבי יהודי ולחיינו. כתושב היישוב מתן, אשר הישוב הסמוך אלינו פונה אלינו בשל השריפות, היה קשר ישיר בין חיי לגל ההצתות ועבודה זאת גרמה לי להבין רבות על הנושא ולגבש דעה עניינית עליו ועל גורמי הביטחון שמסביב. בנוסף למדתי את חוק והעונש בנוגע להצתות במדינה.

כאשר עשינו את החלק התאורטי השתמשתי באסטרטגיית חשיבה מסוג ניתוח על מנת לסכם את הכתבות והמאמרים ובנוסף בחלק של דיון וניתוח של תוצאות השאלון. לאסטרטגייה זו יכול להיות יתרון שהוא ניתוח ותמצות של מאמרים מרובים וארוכים וכמו כן גם חיסרון שכן הניתוח יכול להיות מוטעה. באסטרטגייה זו אפשר להשתמש בנוסף בחיי היומיום כאשר יש לך מצב חברתי מורכב ובו תצטרך לנתח פעולות של אחרים ואת התנהגותם על מנת לפעול בהתאם. כמו כן אסטרטגייה זו יכולה לעזור גם במוסדות אקדמאיים שונים כאשר אתה נדרש לכתוב עבודות או בעבודות שונות.

במהלך העבודה עלו מספר בעיות אתיות כגון האם אורח חייו והצורה שבה המדינה משפיעה על אורח החיים בעזה הוא אחד הגורמים להתנהגותם של התושבים שם ופעולותיהם בתוך ובגבולות המדינה, כמו כן עלתה השאלה האם המדינה הייתה פועלת באותה צורה אם יהודים היו מבצעים אאת המעשים האלו ולא ערבים? בנוסף מיקום הבעיה מהווה גם סוג של בעיה אתית מכיוון שלפי דעתם של העונים על השאלון אם הבעיה הייתה מתרחשת בתל אביב המדינה הייתה פולת בצורה שונה. חלק מהתשובות לשאלות אלו קיבלתי במהלך העבודה וחלקן ייענו במבחן הזמן וככל שאני אתבגר.

אייל שכטר - כשהתבקשנו לבחור את הנושא לעבודה באזרחות, התרחש במדינה גל שרפות בעזה שמיידי הזכיר לנו את גל השרפות הגדול שתרחש לפני כשנתיים. אחת השריפות- שהתבררה בהמשך כהצתה מכוונת- התרחשה ביישוב נירית קרוב לביתי. בזמן השריפות אירחתי חברי מנירית אצלי בבית ודנו בנושא. אני והקבוצה שלי החלטנו לחקור את גל ההצתות מכיוון שהוא היוו סוגייה מרכזית ודומיננטית בחברה, ורצינו להבין את התופעה לעומק. בנוסף, בנושא היו קונפליקטים רבים, התעניינו להבין את הטיעונים של כל צד בקונפליקט, ורצינו לגבש עמדה ביחס לנושא.

בתחילה, לא חשבתי שעבודה זו תעזור לי בצורה כה משמעותית. אך בהמשך העבודה גיליתי עד כמה היא העשירה את הידע שלי בנוגע לסכסוך ערבי ישראלי ובנוגע לגל ההצתות האחרון.

כבר בכתיבת המבוא הרגשתי שאני נחשף לתכנים חדשים, והסתקרנתי מאוד. בהמשך- בסקירת הספרות, קראתי את הרקע, את החוקים ואפילו כתבי אישום וגזרי דין, ששימשו לי בסיס בפיתוח הדעה שלי בנושא ההצתות, ואפשרו לי לחשוב בצורה אינדיבידואלית ומושכלת כשקראתי את הכתבות בנוסף לכך בזמן תהליך הלמידה נחשפתי לחוקים חדשים שלא ידעתי על קיומם או שלא ידעתי במדויק את הנאמר בהם כמו למשל חוק העונשין וההצעה לתיקון סעיף 448 (א), למדתי על זכויות רבות שמגיעות לי כאזרח במדינת ישראל זכויות שיכולות לשמש אותי בעתיד.

כאשר אני מסתכל אחורה על תחילת העבודה ותהליך הכנתה, אני מתחרט שלא ניהלתי את זמני טוב יותר. אחד מהקשיים הבולטים שהיו לי בעבודה היה אירגון הזמן. אני עמוס מאוד אחר הצהריים (משתתף בחוג ברייקדאנס, מתנדב בבני המושבים וביד שרה ומשתתף ובפעילויות רבות מחוץ לבית הספר), עובדה שהקשת עלי ואילצה אותי לעבוד בשעות מאוחרות יחסית. חלקים מהעבודה נעשו בלחץ גדול של זמן, דבר שהפחית את התועלת וההנאה שלי מהכנתה עם החברים.

בתחילה הייתה בעיה להיפגש ולעשות את העבודה יחד אך לומרות חוסר הזמן, המרחקים הגדולים בין היישובים בהם חברי הקבוצה גרים, הצלחנו להתגבר על קושי ונפגשנו לעשות את העבודה יחד בימי שבת בבוקר ובזמן חופשי בבית הספר אך ממש לקראת סוף העבודה שתחילה תקופת המבחנים הבגרות והעבודות היה ממש קשה לתאם זמן שבו כולנו יחלנו להיפגש יחדיו ולכן חילקנו את העבודה אני אישית ביצעתי את החלק של התוצר ועשיתי עם לירן את החלק של הדיון והסקת מסקנות. בנוסף, הרגשתי שאני יכול להישען ולהיעזר בחברי הקבוצה שלי במקרה ואני נתקל בקושי, והם אכן עזרו לי מאוד והפכו את תהליך העבודה למהנה יותר. את מרבית העבודה ניסינו לעשות בשיתוף פעולה כך שכולנו נוכל ללמוד בכל חלקי העבודה הקבוצתיים. גם בתהליכים הנפרדים עידכנו אחת את השני לגבי החלק של כל אחד, כך הפקנו את המיטב מן העבודה, ונמנענו ממצב שבו שני בני עושים את אותו החלק.

החלק ממנו נהנתי ביותר בעבודה היה מציאת הכתבות. לקרוא דעות כה רבות בנושא העמיק את הידע הכללי שלי בנוגע להצתות, ולמצב הכללי במדינה- השסע הערבי יהודי. ניתוח הכתבות חידד את ההבנה שלי לגבי הקיצוניות בדעות בין השמאל לימין- בעיתונים שנחשבים שמאלנים יותר הועברה תחושה שונה מאוד

מהעיתונים שמזוהים עם הימין הפוליטי. ההתעמקות בדעות השונות הייתה מרתקת בעיניי, והעניקה לי נקודת מבט פתוחה ואובייקטיבית לגבי הנושא.

החלק בו התקשיתי ביותר היה בחלק התאורטי בזיהוי תפקידי התקשורת. האתגר נבע בעיקר מפני שאני וחברי הקבוצה בחרנו להבדיל בין תפקידי תקשורת ובכך לשפר את העבודה. חלק מהכתבות שאותם ניתחנו התאימו מאוד לשני התפקידים- או לחילופין, לא התיישבו בדיוק עם ההגדרות. לאחר עיון באינטרנט, בחומר הנלמד, עזרה מחברי הקבוצה ועזרה מהמורה לאזרחות, הצלחתי להחליט לגבי כל כתבה מהו תפקיד התקשורת בה תוך כדי שימוש באסטרטגיות חשיבה מסוג ניתוח הבנה והשוואה לכתבו אחרות. החלטתי לפרט גם על סוג התקשורת, וההחלטה לצרף לעבודת את תפקידי התקשורת לימדה אותי על שימוש באסטרטגיות חשיבה מסוגים שונים שעזרו לי להבין ביסודיות את עמדת הכותב ואת הרעיונות שהוא מבקש להעביר.

פרק הצגת הממצאים הראה לי שבאופן טבעי, כאשר דבר מה קורה בארץ נוצרות דעות מאוד שונות ומגוונות לגביה בתקשורת. אני באופן אישי מגיע מבית שנוטה לשמאל הפוליטי, וחי בחברה שגם היא נוטה להשקפה פוליטית שמאלנית יחסית ולכן במהלך העבודה עלו מספר בעיות אתיות, אחת מהבעיות המרכזיות שעלו היא מה אחריותה של מדינת ישראל כמדינה שולטת ואיך המדינה מאפשרת את המשך קיום הצמצם הכלכלי ששורר באזור מצב שמוביל בין היתר להתפרצויות לאלימות ולפיגועים ואם המצב הזה מאפשר על הפלשתיאיים לפעול כמו שהם פועלים על מנת ליצור זעזוע בעולם שזוהי הדרך האחרונה שלהם בנסיון לשפר את מצבם. עקב היותי חי בסביבה שמאלנית יחסית אני מורגל לשמוע דעות מסויימות, ולא נפתח לרעיונות חדשים שמגיעים בעיקר מהימין הפוליטי. העבודה דרשה ממני להתעמק בדעות ורעיונות, שאני לא בהכרח מזדהה עימם. עובדה זו העמיקה מאוד את הבנתי בנושא ההצטנות, ועזרה לי לגבש דעה לגבי פעילות המציתים והתמודדות רשיות הממשלה עם ההצטנות. יתרה מכך, בחרתי את הכתבות לפני שהתחלתי לנתח אותן- דבר שעזר לי להבחין בשוני בתפקידי ובסוגי התקשורת שבאו לידי ביטוי בכתבות, בעקבות כך למדתי להיות ביקורת לגבי הדברים שאני קורא.

בתהליך העבודה למדתי המון על עצמי. הבנתי כמה אני נחשף ומושפע ממעט דעות, ושדעתי מושפעת בהתאם לדעה של הסובבים אותי. לאחר הכנת העבודה וקריאה מרובה של רעיונות, הבנתי כמה נקודות מבט מגוונות קיימות, וכמה הנושאים במדינה שנויים במחלוקת. הבנתי גם כמה טוב לי לעבוד בקבוצה, מכיוון שכך ניתן להיעזר באנשים שעוסקים באותו נושא, ומתמודדים עם אותם הקשיים. נהנתי מאוד לעבוד בקבוצה וזה תרם לי רבות.

גפן שחר -

מרבית המקצועות והעבודות בבית הספר אינן קשורות באופן ישיר לחיינו האישיים. דבר זה לפעמים גורם לי להרגיש בזבוז זמן בבית ספר אך מקצוע האזרחות הוא המקצוע אשר מתקשר לחיינו היומיומיים. לכן הייתה לי מוטיבציה במהלך העבודה, ומצאתי עניין רב. בנוסף, לא חשבתי שבמסגרת העבודה אוכל גם להציע פתרון ואף לשלוח אותו לשרים וגורמים רלוונטים, דבר זה הפתיע אותי מאוד מכיוון שאין לוקחים ברצינות כמעט בכלל תלמידי תיכון. לכן, דבר זה הוסיף בעיניי ערך לעבודה.

בתהליך העבודה גיליתי על עצמי שאני יכול להיות דומיננטי ולתרום הרבה יותר ממה שחשבתי בתחילתה, בנוסף למדתי על עצמי שאני מתפקד טוב יותר כאשר מופעל עליי סוג של "לחץ" חיובי מבחינת זמנים והחברים למען השגת המטרה. אני בטוח שבידע שרכשתי כתוצאה מהעבודה גם מבחינת עבודת הצוות וגם מבחינת התוכן אני יוכל להשתמש בו בעתיד הקרוב - בצבא.

נהנתי במיוחד מהחלק של התוצר. בחלק זה יכולתי להביע את דעתי, ובאמת להציע פתרון רלוונטי לבעיה המדוברת. הרגשתי שאני משפיע באופן ממשי על חיי, על המדינה ועל התנהלות המצב בגל ההצטוות. הרגשתי מועיל, הייתה בעיה משמעותית במדינה ויצרתי קשר על ידי מכתב עם הגורמים הרלוונטיים על מנת לתת יד לפתור את הבעיה. דבר זה גרם לי לתחושה של סיפוק ובגרות.

התקשתי במיוחד בחלק של מציאת הכתבות. כתבות רבות היו בעלות תוכן כמעט זהה, כך שהיה לי קשה לבחור כתבות אשר לא בחרו בהן כבר שאר חברות הקבוצה. בנוסף, התקשיתי למצוא כתבות שמדברות אופן ברור ומובהק על המושגים באזרחות. לכן ישבתי שעות רבות מול המחשב וקראתי עיתונים עד שמצאתי כתבות שיכולתי לבחור בלב שלם עם עצמי.

לו הייתה לי את האופציה לעשות שוב את מטלת הביצוע, הייתי משנה את ארגון הזמנים מכמה סיבות: אני נמצא בלחץ רב, גם בעבודה, גם הרבה מטלות בבית ספר ודברים נוספים. לי ולשאר חברי הקבוצה היה קושי רב בארגון הזמן וסיימנו את העבודה בלחץ, וברגע האחרון. בדיעבד הייתי רוצה למנוע מצב זה ומתחיל לעבוד על העבודה בשלב מוקדם יותר.

עבודת הצוות בתחילה הייתה קשה בגלל המרחקים הגדולים ביני ובין מקום מגוריהן של שאר חברי הקבוצה, אך הצלחנו להתגבר על קושי זה באמצעות ההורים שסייעו למען המטרה למרות שלא תמיד זה היה נוח להם, טלפון ושיעורי חלון בבית הספר.

אודות לעבודה אני מרגיש שזכיתי לרכוש לעצמי "ארגז כלים חדש" בעצם בארגז הצלחתי להפיק כמה שיותר כלים לעתיד ואסטרטגיות למידה שיעזרו לי בכל מקרה שאפגש איתו, לדוגמא הכלי הכי חשוב שרכשתי הוא אסטרטגיית הלמידה שהיא הליך או תוכנית פעולה המיועדת להשגת מטרות לימודיות בצורה יעילה וכמובן שהצלחתי לרכוש את אסטרטגיית ניהול הזמנים החשובה מכל.

בעבודה, למדתי על עצמי שאני מתפקד טוב יותר בעבודה בקבוצה. בעבודה בקבוצה נוצרו דיונים וחלוקת עבודה אשר הקלה על עומס העבודה. בנוסף, למדתי כי כאשר

אני יכול להציע פתרון לבעיה ולדבר עם גורמים רלוונטיים, העבודה תעניין אותי יותר ותגרום לי למוטיבציה לחקור על הנושא.

בנוסף לכך, למדתי רבות גם על הנושא. בתחילה חשבתי שכל מעשי ההצעות הינן טרור אך לאחר כתיבת העבודה וחקירת הנושא בכתבות, גיליתי כי ישנן עוד דעות והוכחות סותרות לטענה זו. בחרנו דווקא בנושא זה מכיוון שלכל אחד מאיתנו ולחלק אפילו הן עצמם, יש קרובים שפוננו או קרובים לאזור השריפה, לכן היה לי חשוב להבין על הנושא לעומק.

אם סיום העבודה הרגשתי סיפוק עצם זה שהעלתי פיתרון לבעיית הסכסוך. הרגשתי כי השפעתי על הנושא ואני מאוד שמח שזהו הנושא שבחרנו, שעשינו את העבודה עליו וכי ניתנה לי הזכות להציע פתרון לבעיה.

ניב וולק-

במהלך כתיבת העבודה למדתי על עצמי הרבה דברים, למדתי שאני יכול ומסוגל לעבוד בקבוצה ולשתף פעולה עם חברי לקבוצה גם כאשר דעותיהם היו שונות מדעותי עדיין ואף על פי כן יכולנו כקבוצה ליצור שיח פוליטי משותף ולהבין טוב יותר את הנושא שאותו אנו מציגים בעבודה.

אני מאמין שהידע שרכשתי במהלך כתיבת העבודה הוא ידע חשוב והכרחי שאני כתושב מדינת ישראל מחויב להתמצא בו מכיוון שזהו המצב הקיים במדינתי וזאת המציאות שבה אני ושאר חברי לקבוצה חיים בה.

במהלך העבודה נתקלנו כקבוצה בקשיים רבים כגון: אי הסכמה בנוגע לדרכי הפתרון לבעיה שהצגנו בעבודה וקושי להיות אובייקטיביים בין שני צידי הסכסוך הערבי-יהודי.

אך למרות זאת אני מאמין שקשיים אלו נחוצים ואף תרמו לתהליך העבודה מכיוון שבעזרת קשיים אלה אני מאמין שהוצאנו את העבודה הכי טובה שאנו מסוגלים להוציא ובעזרת קשיים אלו הצלחנו לחדור לעומק הנושא ולחדור לעומק הסכסוך הערבי-יהודי.

מהלך העבודה היה אינטנסיבי וקשה, היה צורך במפגשים רבים וצורך לשתף את כל חברי הקבוצה ולהשיג הסכמה מלאה בין חברי הקבוצה בנוגע לנושאים הרבים שנגענו בהם במהלך כתיבת העבודה. אך למרות זאת הצלחנו לארגן מפגשים רבים והתקדמנו במהירות במהלך מפגשים אלה.

אני מאמין שהעבודה נתנה לי אפשרות לנסות להכנס לעומק הסכסוך הערבי-יהודי ונתנה לי את האפשרות להסתכל על הסכסוך משני צדדיו ולנסות להבין את הסכסוך ברמה הגבוהה ביותר.

בעבודה השתמשנו בעיקר בניתוח מידע, כאשר התבקשנו להוציא תוצאות מהשטח היינו צריכים כקבוצה לנתח ולהבין את משמעות התוצאות שאספנו וכיצד תוצאות אלה ישפיעו על הפתרונות שנציע לפתרון הסכסוך הערבי-יהודי ופתרון וסיקור הנושא שבחרנו כנושא מרכזי לעבודה.

במהלך העבודה לא עלו סוגיות אתניות וערכיות מכיוון שכל חברי הקבוצה מסכימים על הצד שבו הם תומכים בסכסוך ומסכימים על כמה דרכי פתרון לסכסוך שתואמות בערכן.

ביבליוגרפיה

¹ abiliko, חוק העונשין סעיף 448 (א) (שם),
<http://www.abiliko.co.il/index2.php?id=1620>

¹ אסף דוק משרד עורכי דין פלילי, סעיף 449 בחוק העונשין (שם).
[HTTPS://WWW.DOK.CO.IL/%D7%94%D7%AA%D7%9E%D7%97%D7%95%D7%AA/288-%D7%A2%D7%91%D7%99%D7%A8%D7%95%D7%AA-%D7%94%D7%A6%D7%AA%D7%94](https://www.dok.co.il/%D7%94%D7%AA%D7%9E%D7%97%D7%95%D7%AA/288-%D7%A2%D7%91%D7%99%D7%A8%D7%95%D7%AA-%D7%94%D7%A6%D7%AA%D7%94)

¹ אתר הכנסת, הצעה לתיקון החוק
www.knesset.gov.il/privateLaw/data/16/2606.rtf

גליקמן-, איתי. אבא, איפה הזחל שלי?. ידיעות אחרונות (26.11.16)

נספחים

נספח א: הצעה לתיקון חוק העונשין בסעיף 448 (א):

שרותי משרד/הצעות חוק/2631804/דפ

הכנסת השש-עשרה

הצעת חוק של חבר הכנסת צבי הנדל

2606/פ

הצעת חוק העונשין (תיקון - עונשי מינימום למציתי יערות), התשס"ד-2004

1. תיקון בחוק העונשין, התשל"ז-1977⁶, בסעיף 448, בסעיף קטן (א), בסופו
סעיף 448 יבוא "ולא פחות מחמש שנים".

דברי - הסבר

הצתת היערות בשנים האחרונות הופכת למכת מדינה. מעבר לפגיעה האיומה בטבע ובנוף, יש בכך הכנסת אזרחים ובעלי חיים לסכנת חיים ופגיעה חמורה ברכוש.

על אף שלפי החוק הקיים, עונשו המקסימלי של מצית הוא כ-15 שנות מאסר בפועל, נהנים מציתים מעונשים קלים ביותר. על כן מוצע להחמיר בענישה ולקבוע עונש מינימלי של 5 שנות מאסר למצית יער או חורש, על מנת ליצור הרתעה משמעותית ולמנוע הצתות בעתיד.

הצעת חוק זהה הונחה על שולחן הכנסת החמש-עשרה על ידי חבר הכנסת צבי הנדל ומספרה פ/1027.

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים

והונחה על שולחן הכנסת ביום

ט"ו באב התשס"ד - 2.8.2004

(אתר הכנסת, www.knesset.gov.il/privatelaw/data/16/2606.rtf)

⁶ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

נספח ב: שליחת הפנייה במייל

הנידון: אי אכיפת חוק העונשין סעיף 448 כראוי

sar@mops.gov.il

הנידון: אי אכיפת חוק העונשין סעיף 448 כראוי

ברצוננו להביא לידיעתך, מחלקת החקירות ברשות הארצית לכבאות והצלה פירסמה דו"ח בעקבות גל השריפות שפקד את המדינה מה- 22 בנובמבר ועדבנובמבר 27. בדו"ח מצויין ש71 מתוך80 השריפות שנחקרו הוצתו במכוון. המציתים פגעו בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו (החוק קובע בן היתר שאין לפגוע בחייו, בגופו, או בכבודו של אדם באשר הוא אדם, אין לפגוע בקנינו של אדם, וכל אדם זכאי להגנה על חייו, על גופו ועל כבודו.

למרות זאת, עוד לא נמצאו כל האשמים, ומרבית החשודים שעצרה המשטרה שוחררו ללא תנאי.

אנו סוברים כי יש לאכוף כראוי את חוק העונשין סעיף 448, לפיו העונש לאדם המצית רכוש השייך למדינה (נכס המשמש את הציבור, אתר טבעי, צמחיה), ואף פועל במטרה לפגוע בבני אדם הוא עד 20 שנות מאסר. לפיכך אי אכיפת החוק על כל המציתים פוגעת בעיקרון שלטון החוק (הקובע את עליונות החוק במדינה- האזרחים ורשויות השלטון כפופים לחוק וחובת הציות לחוק חלה על כולם), ובכך פוגע בדמוקרטיה.

אחד מתפקידי הממשלה הוא לקבוע מדיניות וליישומה (קבלת החלטות והתווית קווי פעולה בתחומים שונים הנמצאים באחריות משרדי הממשלה). הממשלה בכלל והמשרד לביטחון הפנים בפרט קבעו שהצתה היא פעולת טרור, ועל כן יש לטפל בנושא בדחיפות. אף על פי כן, חלק גדול מהמציתים עוד לא נעצר ונענש כפי שהחוק דורש. משמעות הדבר עבור המציתים היא שהם ממשיכים את האידאולוגיה שלהם- פוגעים במדינה- ועם זאת לא נענשים. עובדה זו לא מקדמת את מערכי הביטחון, ואף מעודדת פעולות הצתה ופעולות טרור נוספות.

אנו מציעים לשפר את אכיפת החוק, בין היתר על ידי הרחבת מערך החקירה והצבת פלוגה צבאית וכיתות מתנדבים ביערות, במיוחד באזור הקו הירוק נוכח לתפוש את המציתים, ואפילו למנוע פעולות הצתה בעתיד). באופן זה יוצר איום שימנע מהמציתים להמשיך להצית שטחים, וממפני הטרור לשנות את פעולותיהם.

בנוסף על כך אנו מציעים מערכת לניבוי ויירוט בלוני/ עפיוני תבערה ופעולות "תגמול" צהליות.

הואל נא לבדוק את הנושא, ולפעול למען שיפור אכיפת החוק הנ"ל בהקדם.

בכבוד רב,

אייל שכטר, לירן ווקס, גפן שחר וניב וולק.

תלמידי כיתה י"ב 3, תיכון עמי אסף

מכתב לשר הפנים (15K)

שליחה

1 מתוך 147

20:18 (לפני 0 דקות)

איל שכטר <eyaleh102@gmail.com> sar

ברצוננו להביא לידיעתך, מחלקת החקירות ברשות הארצית לכבאות והצלה פירסמה דו"ח בעקבות גל השריפות שפקד את המדינה מה- 22 בנובמבר ועדבנובמבר 27. בדו"ח מצויין ש71 מתוך80 השריפות שנחקרו הוצתו במכוון. המציתים פגעו בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו (החוק קובע בן היתר שאין לפגוע בחייו, בגופו, או בכבודו של אדם באשר הוא אדם, אין לפגוע בקנינו של אדם, וכל אדם זכאי להגנה על חייו, על גופו ועל כבודו.

למרות זאת, עוד לא נמצאו כל האשמים, ומרבית החשודים שעצרה המשטרה שוחררו ללא תנאי.

אנו סוברים כי יש לאכוף כראוי את חוק העונשין סעיף 448, לפיו העונש לאדם המצית רכוש השייך למדינה (נכס המשמש את הציבור, אתר טבעי, צמחיה), ואף פועל במטרה לפגוע בבני אדם הוא עד 20 שנות מאסר. לפיכך אי אכיפת החוק על כל המציתים פוגעת בעיקרון שלטון החוק (הקובע את עליונות החוק במדינה- האזרחים ורשויות השלטון כפופים לחוק וחובת הציות לחוק חלה על כולם), ובכך פוגע בדמוקרטיה.

אחד מתפקידי הממשלה הוא לקבוע מדיניות וליישומה (קבלת החלטות והתווית קווי פעולה בתחומים שונים הנמצאים באחריות משרדי הממשלה). הממשלה בכלל והמשרד לביטחון הפנים בפרט קבעו שהצתה היא פעולת טרור, ועל כן יש לטפל בנושא בדחיפות. אף על פי כן, חלק גדול מהמציתים עוד לא נעצר ונענש כפי שהחוק דורש. משמעות הדבר עבור המציתים היא שהם ממשיכים את האידאולוגיה שלהם- פוגעים במדינה- ועם זאת לא נענשים. עובדה זו לא מקדמת את מערכי הביטחון, ואף מעודדת פעולות הצתה ופעולות טרור נוספות.

אנו מציעים לשפר את אכיפת החוק, בין היתר על ידי הרחבת מערך החקירה והצבת פלוגה צבאית וכיתות מתנדבים ביערות, במיוחד באזור הקו הירוק נוכח לתפוש את המציתים, ואפילו למנוע פעולות הצתה בעתיד). באופן זה יוצר איום שימנע מהמציתים להמשיך להצית שטחים, וממפני הטרור לשנות את פעולותיהם.

בנוסף על כך אנו מציעים מערכת לניבוי ויירוט בלוני/ עפיוני תבערה ופעולות "תגמול" צהליות.

הואל נא לבדוק את הנושא, ולפעול למען שיפור אכיפת החוק הנ"ל בהקדם.

בכבוד רב,

אייל שכטר, לירן ווקס, גפן שחר וניב וולק.

תלמידי כיתה י"ב 3, תיכון עמי אסף

מכתב לשר הפנים do

תיבת דואר נכנסא

Automatic reply: הנידון: אי אכיפת חוק העונשין סעיף 448 כראוי

⋮ ↩ ☆ (לפני 3 דקות) 20:23

sarmail

אני

פנייתך התקבלה.

בברכה,
לשכת השר לביטחון הפנים, ח"כ גלעד ארדן

...

[ההודעה נחתכה] [הצגת ההודעה כולה](#)

העברה ↩

תשובה ➡